

Dz.U. 2001 Nr 101 poz. 1114**OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW****z dnia 2 sierpnia 2001 r.****w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o radiofonii i telewizji**

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz.U. Nr 29, poz. 358) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:
 - 1) ustawą z dnia 30 marca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 66, poz. 335),
 - 2) ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 142, poz. 701),
 - 3) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 496),
 - 4) ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083),
 - 5) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770),
 - 6) ustawą z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz.U. Nr 90, poz. 999 i z 2000 r. Nr 29, poz. 358),
 - 7) ustawą z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 29, poz. 356),
 - 8) ustawą z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz.U. Nr 29, poz. 358),
 - 9) ustawą z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 73, poz. 852),
 - 10) ustawą z dnia 1 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 42, poz. 469),
 - 11) ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 60, poz. 610)oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.
2. Podany w załączeniu do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:
 - 1) art. 57- 62, art. 68 ust. 2-4 i art. 69 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), które stanowią:

„Art. 57. W ustawie z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (Dz.U. Nr 58, poz. 524 i z 1991 r. Nr 94, poz. 420) w art. 1 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „i ministrów” skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy „oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”

Art. 58. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. i Trybunale Stanu (Dz.U. Nr 11, poz. 84 i z 1993 r. Nr 5, poz. 22) w art. 1 w ust. 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:

„7) członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”

Art. 59. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, regulują porozumienia między Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”

2) w ust. 3 kropkę na końcu skreśla się i dodaje wyrazy „na zasadach określonych w przepisach ustawy o radiofonii i telewizji.”

3) skreśla się ust. 4.

Art. 60. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz.U. Nr 29, poz. 155, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425) w art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kościoły i inne związki wyznaniowe mają prawo do emitowania w radiu i telewizji programów religijno-moralnych, społecznych i kulturalnych w sposób określony w porozumieniach między władzami danego kościoła lub innego związku wyznaniowego a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”

Art. 61. W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz.U. Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 541) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Przydział częstotliwości przeznaczonych do nadawania programów radiofonicznych lub telewizyjnych do powszechnego odbioru następuje na podstawie przepisów o radiofonii i telewizji.”

2) w art. 80 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 nie obejmuje zniżek w opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych.”

Art. 62. W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz.U. Nr 66, poz. 287 i Nr 95, poz. 425) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, regulują porozumienia między Świętym Soborem Biskupów a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.””

Art. 68. „2. Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady przydzieli spółkom, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, częstotliwości wykorzystywane przez PRTV w chwili wejścia w życie ustawy do emisji programów telewizyjnych i radiofonicznych.

3. Uprawnienia do używania częstotliwości, o których mowa w ust. 2, przyznane innym podmiotom na podstawie dotychczasowych przepisów, wygasają z dniem przyznania tych częstotliwości spółkom.

4. Przydział częstotliwości, o których mowa w ust. 2, następuje bez opłat.”

„Art. 69. 1. Uprawniony organ powołujący członków Krajowej Rady na pierwszą kadencję po wejściu w życie ustawy wskaże, który z nich powołany został na okres dwóch, a który na okres czterech lat.

2. Pierwsze posiedzenie Krajowej Rady zwołuje Marszałek Senatu, który przewodniczy jej obradom.

3. Pierwszy Przewodniczący Krajowej Rady jest powoływany spośród wszystkich członków Rady pierwszej kadencji.”;

2) art. 2 ustawy z dnia 30 marca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 66, poz. 335), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 3-5 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 142, poz. 701), które stanowią:

„Art. 3. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dostosuje swoją organizację do przepisów ustawy w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie.

2. Posiedzenie w sprawie wyboru Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zwołuje i przewodniczy mu najstarszy wiekiem członek Krajowej Rady.

Art. 4. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w terminie do 60 dni od dnia wejścia ustawy w życie, powoła rady programowe w tych spółkach publicznej radiofonii i telewizji, w których nie zostały one dotychczas powołane.

2. Kadencja rad programowych powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów upływa po czterech latach od dnia ich powołania.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) art. 84 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 496), który stanowi:
- „Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 3, art. 7, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 32, art. 34, art. 37, art. 45-47, art. 50, art. 66, art. 73 ust. 1, 2 i 4, art. 74, art. 76, art. 79, art. 80 i art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1996 r. oraz art. 41, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 21 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 106, poz. 488).”;
- 5) art. 18 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083), który stanowi:
- „Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.”;
- 6) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:
- „Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12-98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 7) art. 19 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz.U. Nr 90, poz. 999 i z 2000 r. Nr 29, poz. 358), który stanowi:
- „Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 8) art. 3 ustawy z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 29, poz. 356), który stanowi:
- „Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 9) art. 4 ustawy z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz.U. Nr 29, poz. 358), który stanowi:
- „Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 10) art. 151 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 73, poz. 852), który stanowi:
- „Art. 151. Ustawa wchodzi w życie z dnia 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów:
- 1) art. 131 pkt 3 i 4, art. 136 ust. 2, art. 141 oraz art. 144, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy,
 - 2) art. 109 ust. 2-9, art. 112 ust. 1-4 i 8, art. 113, art. 131 pkt 2 lit. b), pkt 8 lit. a), pkt 9 i 12, art. 136 ust. 1 i 3, art. 137 oraz art. 139, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy,
 - 3) art. 9, art. 25 ust. 1, art. 32 oraz art. 112 ust. 5-7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
 - 4) art. 59 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;

11) art. 2 ustawy z dnia 1 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz.U. Nr 42, poz. 469), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

12) art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o wychowaniu i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 60, poz. 610), który stanowi:

„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 13 lit. b) i pkt 14 - w zakresie art. 13¹ ust. 1-3 i 5-10 - oraz pkt 29, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- 2) art. 1 pkt 14 - w zakresie art. 13¹ ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 3) art. 1 pkt 31, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”

USTAWA
z dnia 29 grudnia 1992 r.
o radiofonii i telewizji

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Zadaniem radiofonii i telewizji jest:
 - 1) dostarczanie informacji,
 - 2) udostępnianie dóbr kultury i sztuki,
 - 3) ułatwianie korzystania z oświaty i dorobku nauki,
- 3a) upowszechnianie edukacji obywatelskiej,
- 4) dostarczanie rozrywki,
- 5) popieranie krajowej twórczości audiowizualnej.
2. Odbiór programów krajowych i zagranicznych przeznaczonych przez nadawców do powszechnego odbioru jest wolny, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Art. 2.

1. Prawo rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przysługuje jednostkom publicznej radiofonii i telewizji oraz osobom, które uzyskały koncesję na taką działalność.
2. Ustawy nie stosuje się do:
 - 1) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego wyłącznie w obrębie jednego budynku,
 - 2) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego w systemie, w którym urządzenia nadawcze i odbiorcze należą do tej samej osoby, prowadzącej działalność gospodarczą lub inną zarejestrowaną działalność publiczną, a treść programu ogranicza się do spraw związanych z tą działalnością i jest adresowana do pracowników lub innego określonego kręgu osób związanych z nadawcą,
 - 3) programu rozprowadzanego w sieci kablowej, jeżeli liczba indywidualnych odbiorców nie przekracza 250.

Opracowano na podstawie tj. Dz.U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114, z 2002 r. Nr 25, poz. 253.

wykładnia TK z dn. 2 marca 1994 r. Dz.U. Nr 36, poz. 137 (dot. art. 21 ust. 2 pkt 6 w zw. z art. 18 ust. 1 i 2, art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 22);

z dnia 13 grudnia 1995 r. Dz.U. z 1996 r. Nr 2, poz. 15 (dot. art. 26 ust. 4 i art. 28 ust. 1 zdanie drugie)

Art. 3.

Do radiofonii i telewizji stosuje się przepisy prawa prasowego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 4.

W rozumieniu ustawy:

- 1) nadawcą jest osoba, która tworzy lub zestawia programy i rozpowszechnia je lub przekazuje innym osobom w celu rozpowszechnienia w całości i bez zmian,
 - 1a) nadawcą społecznym jest nadawca:
 - a) którego program upowszechnia działalność wychowawczą i edukacyjną, działalność charytatywną, respektuje chrześcijański system wartości za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki oraz zmierza do ugruntowania tożsamości narodowej,
 - b) w którego programie nie są rozpowszechniane audycje ani inne przekazy, o których mowa w art. 18 ust. 5,
 - c) który nie nadaje reklam lub telesprzedaży oraz sponsorowanych audycji lub innych sponsorowanych przekazów,
 - d) który nie pobiera opłat z tytułu rozpowszechniania, rozprowadzania lub odbierania jego programu,
 - 2) rozpowszechnianiem jest:
 - a) bezprzewodowa emisja programu do równoczesnego, powszechnego odbioru (system powszechnego odbioru),
 - b) wprowadzanie programu do sieci kablowej (system zbiorowego odbioru),
 - 3) rozprowadzaniem jest przejmowanie w całości i bez zmian programu nadawcy krajowego lub zagranicznego, z wyjątkiem programu rozpowszechnianego w sieci kablowej, i równoczesne jego rozpowszechnianie,
 - 4) programem jest uporządkowany zestaw audycji radiowych lub telewizyjnych, reklam i innych przekazów, regularnie rozpowszechniany, pochodzący od jednego nadawcy,
 - 5) audycją jest część programu radiowego lub telewizyjnego, stanowiąca odrębną całość ze względu na treść, formę, przeznaczenie lub autorstwo,
 - 6) reklamą jest każdy przekaz, nie pochodzący od nadawcy, zmierzający do promocji sprzedaży albo innych form korzystania z towarów lub usług, popierania określonych spraw lub idei albo osiągnięcia innego efektu pożądanego przez reklamodawcę, nadawany za opłatą lub inną formą wynagrodzenia,
 - 7) sponsorowaniem jest bezpośrednie lub pośrednie finansowanie albo współfinansowanie tworzenia lub rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, przez osobę niebędącą nadawcą lub producentem audycji, dla upowszechnienia, utrwalenia lub podniesienia renomy nazwy, firmy, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę, jego działalność, towar lub usługę,
 - 8) odbiornikiem radiofonicznym albo telewizyjnym jest urządzenie techniczne dostosowane do odbioru programu,

- 9) przekazem tekstowym jest zbiór tekstów i nieruchomych obrazów, rozpowszechnianych za pomocą sygnału telewizyjnego równocześnie z programem,
- 10) telesprzedażą jest każdy przekaz zawierający bezpośrednią ofertę sprzedaży towarów lub odpłatnego świadczenia usług,
- 11) kryptoreklamą jest przedstawianie w audycjach towarów, usług, nazwy, znaku towarowego lub działalności przedsiębiorcy będącego producentem towaru lub świadczącego usługi, jeżeli zamiarem nadawcy, w szczególności związanym z wynagrodzeniem lub uzyskaniem innej korzyści, jest osiągnięcie efektu reklamowego oraz jeżeli możliwe jest wprowadzenie publiczności w błąd co do charakteru przekazu.

Rozdział 2

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

Art. 5.

Tworzy się Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, zwaną dalej "Krajową Radą", jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji.

Art. 6.

1. Krajowa Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności nadawców i interesów odbiorców oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.
2. Do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:
 - 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji,
 - 2) określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez nadawców,
 - 3) podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów,
 - 3a) uznawanie za nadawcę społecznego lub odbieranie tego przymiotu, na warunkach określonych ustawą,
 - 4) sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców,
 - 5) organizowanie badań treści i odbioru programów radiowych i telewizyjnych,
 - 6) określanie opłat abonamentowych, opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru,
 - 7) opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji,
 - 8) inicjowanie postępu naukowo-technicznego i kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji,
 - 9) organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji,

- 10) współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów oraz nadawców programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 7.

1. W skład Krajowej Rady wchodzi dziewięciu członków powoływanych: 4 przez Sejm, 2 przez Senat i 3 przez Prezydenta, spośród osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem w zakresie środków masowego przekazu.
2. Przewodniczącego Krajowej Rady wybierają członkowie Krajowej Rady ze swego grona.
- 2a. Krajowa Rada może odwołać Przewodniczącego z jego funkcji większością 2/3 głosów ustawowej liczby członków.
3. Krajowa Rada wybiera ze swego grona, na wniosek Przewodniczącego, zastępcę Przewodniczącego Krajowej Rady.
4. Kadencja członków Krajowej Rady trwa 6 lat, licząc od dnia powołania, przy czym co dwa lata kończy się kadencja jednej trzeciej członków. Członkowie Krajowej Rady pełnią swe funkcje do czasu powołania ich następców.
5. Członek Krajowej Rady nie może być powołany na kolejną pełną kadencję.
6. Organ uprawniony do powołania członka Krajowej Rady odwołuje go wyłącznie w przypadku:
 - 1) zrzeczenia się swej funkcji,
 - 2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji,
 - 3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej,
 - 4) naruszenia przepisów ustawy stwierdzonego orzeczeniem Trybunału Stanu.
7. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci przed upływem kadencji, właściwy organ powołuje nowego członka Krajowej Rady na okres do końca tej kadencji.

Art. 8.

1. Zakład pracy zatrudniający członka Krajowej Rady udzieli mu, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas sprawowania funkcji. Okres urlopu wlicza się do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia wynikające ze stosunku pracy.
3. W okresie kadencji członków Krajowej Rady ulega zawieszeniu ich członkostwo:
 - 1) w partiach politycznych,
 - 2) we władzach stowarzyszeń, związków zawodowych, związków pracodawców, organizacji kościelnych lub związków wyznaniowych.
4. Nie można łączyć funkcji członka Krajowej Rady z posiadaniem udziałów albo akcji spółki bądź w inny sposób uczestniczyć w podmiocie będącym nadawcą lub producentem radiowym lub telewizyjnym oraz wszelką działalnością zarobkową, z wyjątkiem pracy dydaktyczno-naukowej w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracy twórczej.

ust. 2 w art. 8 skreślony

Art. 9.

1. Na podstawie ustaw i w celu ich wykonania Krajowa Rada wydaje rozporządzenia i uchwały.
2. Krajowa Rada podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów ustawowej liczby członków.
3. Krajowa Rada uchwała regulamin swych obrad.

Art. 10.

1. Przewodniczący Krajowej Rady kieruje jej pracami, reprezentuje Krajową Radę oraz wykonuje zadania określone w ustawie.
2. Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania nadawcy z przepisami ustawy i warunkami koncesji.
3. Przewodniczący Krajowej Rady może wezwać nadawcę do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów, jeżeli naruszają one przepisy ustawy, uchwały Krajowej Rady lub warunki koncesji.
4. Przewodniczący Krajowej Rady na podstawie uchwały tej Rady może wydać decyzję nakazującą zaniechanie przez nadawcę działań w zakresie, o którym mowa w ust. 3.
5. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio do rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 11.

1. Krajowa Rada wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Krajowej Rady.
2. Organizację i tryb działania Biura Krajowej Rady określa regulamin uchwalany przez Krajową Radę.
3. Koszty działalności Krajowej Rady i Biura Krajowej Rady są pokrywane z budżetu państwa.
4. Do pracowników Biura Krajowej Rady stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 12.

1. Krajowa Rada przedstawia corocznie do końca marca Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi sprawozdanie ze swej działalności za rok poprzedzający oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.
2. Krajowa Rada przedstawia corocznie Prezesowi Rady Ministrów informację o swojej działalności oraz o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.
3. Sejm i Senat uchwałami przyjmują lub odrzucają sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. Uchwała o przyjęciu sprawozdania może zawierać uwagi i zastrzeżenia.
4. W wypadku odrzucenia sprawozdania przez Sejm i Senat kadencja wszystkich członków Krajowej Rady wygasa w ciągu 14 dni, liczonych od dnia ostatniej uchwały, z zastrzeżeniem ust. 5.
5. Wygaśnięcie kadencji Krajowej Rady nie następuje, jeżeli nie zostanie potwierdzone przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Programy radiowe i telewizyjne

Art. 13.

1. Nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść.
2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów dotyczących odpowiedzialności innych osób za treść poszczególnych audycji, reklam lub innych przekazów.

Art. 14.

1. Nałożenie na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji lub przekazu może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.
2. Audycje i przekazy nie pochodzące od nadawcy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, że nie pochodzą od nadawcy.

Art. 15.

1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 30% kwartalnego czasu nadawania programu (z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych, teleturniejów) na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim.
2. Nadawcy programów radiowych i telewizyjnych przeznaczają co najmniej 30% miesięcznego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory, które są wykonywane w języku polskim.
3. Nadawcy programów radiowych i telewizyjnych przeznaczają co najmniej 30% miesięcznego czasu nadawania w programie utworów muzycznych na utwory związane przez osobę wykonawcy (zespół wykonawczy, solistę lub dyrygenta), kompozytora lub autora opracowania, z kulturą polską.
4. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają, tam gdzie jest to wykonalne i z uwzględnieniem charakteru nadawcy, co najmniej połowę kwartalnego czasu nadawania programu (z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów) na audycje wytworzone przez producentów europejskich.
5. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wyższy minimalny udział audycji pierwotnie wytworzonych w języku polskim w kwartalnym czasie nadawania programu telewizyjnego niż ustalony w ust. 1,
 - 2) wyższy minimalny udział utworów wykonywanych w języku polskim w programach radiowych, w miesięcznym czasie nadawania w programie utworów słowno-muzycznych i utworów muzycznych, niż ustalony w ust. 2 i 3,
 - 3) warunki, w jakich może nastąpić podwyższenie minimalnego udziału określonego w pkt 1- z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów, w tym terytorialnego zasięgu rozpowszechniania albo liczby mieszkańców na ob-

szarze objętym rozpowszechnianiem. W rozporządzeniu Krajowa Rada może określić sposób prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu trwania audycji i utworów i jej przechowywania, a także dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych w pkt 3.

6. Audycję telewizyjną uznaje się za wytworzoną przez producenta europejskiego, jeżeli:
 - 1) producentem lub koproducentem audycji jest osoba fizyczna posiadająca stałe miejsce zamieszkania w państwie europejskim, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, której siedziba znajduje się w państwie europejskim,
 - 2) większość zespołu twórczego, do którego zalicza się w szczególności reżysera, dziennikarza, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora, stale zamieszkuje w państwach europejskich.

Art. 15a.

1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje (z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych, teleturniejów) wytworzone przez europejskich producentów niezależnych, z uwzględnieniem preferencji dla audycji wytworzonych w okresie 3 lat przed rozpowszechnianiem w programie.
2. Nadawcy programów telewizyjnych i radiowych przeznaczają co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje (z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych, teleturniejów) wytworzone pierwotnie w języku polskim w okresie 3 lat przed rozpowszechnianiem w programie.
3. Audycję uznaje się za wytworzoną przez producenta niezależnego, jeżeli:
 - 1) łączny udział producenta, wspólników albo akcjonariuszy w organizacji producenta - w kapitale założycielskim nadawcy audycji nie przekracza 10% oraz łączny udział nadawcy, wspólników albo akcjonariuszy w organizacji nadawcy - w kapitale założycielskim producenta audycji nie przekracza 10%,
 - 2) osoby będące członkami władz organizacji nadawcy nie są członkami władz w organizacji producenta, a osoby będące członkami władz organizacji producenta nie są członkami władz w organizacji nadawcy.
4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, preferencje w zakresie sposobu zaliczania czasu trwania audycji telewizyjnych wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych - w okresie 3 lat przed rozpowszechnianiem tych audycji w programie - do kwartalnego czasu nadawania audycji wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

Art. 15b.

1. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, wymogi dotyczące udziału w programie radiowym utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim dla programów tematycznych i specjalistycznych na poziomie

niższym niż ustalony w art. 15 ust 2 i 3, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

2. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, wymogi dotyczące udziału w programie telewizyjnym audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim, audycji wytworzonych przez producentów niezależnych oraz audycji wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych dla programów tematycznych i specjalistycznych na poziomie niższym niż ustalony w art. 15 ust. 1 i 4 i w art. 15a ust. 1 i 2, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych programów.

Art. 16.

1. Reklamy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób niebudzący wątpliwości, że są reklamami i nie pochodzą od nadawcy. Dotyczy to odpowiednio telesprzedaży.
2. Reklamy nie mogą zajmować więcej niż 15%, a reklamy nadawane łącznie z telesprzedażą, z zastrzeżeniem ust. 3, więcej niż 20% dziennego czasu nadawania programu i nie więcej niż 12 minut w ciągu godziny.
3. Bloki programowe poświęcone wyłącznie telesprzedaży nie mogą zajmować w programie więcej niż 3 godziny dziennego czasu nadawania programu, przy czym minimalny czas trwania takiego bloku wynosi 15 minut, a liczba tych bloków nie może przekraczać 8.
4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia w programach radiowych i telewizyjnych działalności reklamowej i telesprzedaży, z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie. W rozporządzeniu Krajowa Rada określi:
 - 1) sposób ustalania dziennego czasu nadawania programu, o którym mowa w ust. 2 i 3,
 - 2) warunki nadawania reklam i telesprzedaży w programach,
 - 3) wymagania dotyczące osób, których głos lub wizerunek jest wykorzystywany w reklamach, z uwzględnieniem zakresu ograniczeń w prowadzeniu przez nie innych audycji w programach radiowych i telewizyjnych,
 - 4) zakres udostępniania przez nadawcę czasu wykorzystywanego na reklamy i telesprzedaż, w tym maksymalny wymiar czasu w okresie rocznym dla jednego przedsiębiorcy lub ugrupowania gospodarczego,
 - 5) sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji czasu nadawanych reklam i telesprzedaży oraz zakres danych objętych tą ewidencją.

Art. 16a.

1. Reklamy i telesprzedaż są nadawane pomiędzy audycjami, z zastrzeżeniem ust. 2-7.
2. Audycję można przerwać w celu nadania reklamy lub telesprzedaży, o ile nie stanowi to uszczerbku dla wartości audycji i nie narusza uprawnień właścicieli praw autorskich.
3. W transmisjach zawodów sportowych zawierających przerwy wynikające z przepisów ich rozgrywania, transmisjach innych wydarzeń zawierających przerwy oraz w audycjach składających się z autonomicznych części, reklamy lub

- telesprzedaż mogą być nadawane wyłącznie w tych przerwach lub pomiędzy poszczególnymi częściami.
4. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży.
 5. Audycje inne niż określone w ust. 3 mogą być przerywane w celu nadania reklam lub telesprzedaży, jeżeli okres pomiędzy kolejnymi przerwami w danej audycji wynosi w programie telewizyjnym co najmniej 20 minut, a w programie radiowym co najmniej 10 minut.
 6. Nie można przerywać w celu nadania reklam lub telesprzedaży:
 - 1) serwisów informacyjnych i magazynów na temat aktualnych wydarzeń,
 - 2) audycji o treści religijnej,
 - 3) audycji publicystycznych, dokumentalnych i audycji przeznaczonych dla dzieci.
 7. Nie można przerywać w celu nadania reklam lub telesprzedaży audycji w programach publicznej radiofonii i telewizji, z wyjątkiem audycji, o których mowa w ust. 3.

Art. 16b.

1. Zakazana jest reklama:

- 1) wyrobów tytoniowych, rekwizytów tytoniowych, produktów imitujących wyroby lub rekwizyty tytoniowe oraz symboli związanych z używaniem tytoniu,
- 2) napojów alkoholowych, z wyjątkiem piwa, którego reklama jest dozwolona z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 732 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 60, poz. 610),
- 3) usług medycznych i leków wydawanych wyłącznie z przepisu lekarza,
- 4) gier losowych i zakładów wzajemnych, z wyjątkiem gier liczbowych, loterii pieniężnych i fantowych.

2. Zakazuje się nadawania reklam:

- 1) nawołujących bezpośrednio niepełnoletnich do nabywania produktów lub usług,
- 2) zachęcających niepełnoletnich do wywierania presji na rodziców lub inne osoby w celu skłonienia ich do zakupu reklamowanych produktów lub usług,
- 3) wykorzystujących zaufanie niepełnoletnich, jakie pokładają oni w rodzicach, nauczycielach i innych osobach,
- 4) w nieuzasadniony sposób ukazujących niepełnoletnich w niebezpiecznych sytuacjach,
- 5) oddziałujących w sposób ukryty na podświadomość.

3. Reklama nie może:

- 1) naruszać godności ludzkiej,
- 2) zawierać treści dyskryminujących ze względu na rasę, płeć lub narodowość,
- 3) ranić przekonania religijnych lub politycznych,
- 4) zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich,
- 5) sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu, bezpieczeństwu lub ochronie środowiska.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do telesprzedaży.**Art. 16c.**

Zakazane jest nadawanie kryptoreklamy.

Art. 17.

1. Sponsorowane audycje lub inne przekazy są oznaczane przez wskazanie sponsora na ich początku lub na końcu. Wskazanie sponsora może zawierać tylko jego nazwę, firmę, znak towarowy lub inne oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorcę, jego działalność, towar lub usługę.
2. Wskazanie sponsora nie może zawierać nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę, jego działalność, towar lub usługę, których reklama jest zakazana w art. 16b ust. 1 pkt 1 i 3.
3. Sponsor nie może wpływać na treść audycji lub innego przekazu oraz ich miejsce w programie w sposób ograniczający samodzielność nadawcy. Sponsorowanie nie zwalnia nadawcy od odpowiedzialności za treść audycji.
4. Sponsorowane audycje lub inne przekazy nie mogą zachęcać do kupna lub innego udostępniania towarów lub usług sponsora lub osoby trzeciej.
5. Zabronione jest sponsorowanie audycji lub innych przekazów, z zastrzeżeniem ust. 6, przez:
 - 1) partie polityczne,
 - 2) związki zawodowe,
 - 3) organizacje pracodawców,
 - 4) osoby fizyczne lub osoby prawne, których zasadniczą działalność stanowi produkcja lub sprzedaż towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 16b ust. 1.
6. Zabronione jest sponsorowanie transmisji sportowych przez podmioty wymienione w ust. 5 pkt 1-3 oraz przez przedsiębiorców, których główna działalność polega na produkcji, sprzedaży lub innym udostępnianiu towarów lub usług, których reklama jest zakazana zgodnie z art. 16b ust. 1 pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 5 i 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.
7. Zabronione jest sponsorowanie:
 - 1) serwisów informacyjnych, z wyjątkiem sportowych i prognozy pogody,
 - 2) audycji publicystycznych o treści społeczno-politycznej,
 - 3) audycji poradniczych i konsumenckich,

- 4) audycji wyborczych lub bezpośrednio związanych z kampanią wyborczą.
8. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób sponsorowania audycji lub innych przekazów, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1-7, w tym w szczególności czas emisji, wskazania sponsora oraz sposób rozpowszechniania informacji o sponsorze w zapowiedzi audycji albo po zakończeniu audycji lub innego przekazu, a także w czasie trwania audycji lub innego przekazu. W rozporządzeniu Krajowa Rada określi sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji sponsorowanych audycji lub innych przekazów oraz zakres informacji objętych tą ewidencją.

Art. 18.

1. Audycje lub inne przekazy nie mogą propagować działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, w szczególności nie mogą zawierać treści dyskryminujących ze względu na rasę, płeć lub narodowość.
2. Audycje lub inne przekazy powinny szanować przekonania religijne odbiorców, a zwłaszcza chrześcijański system wartości.
3. Audycje lub inne przekazy nie mogą sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu lub bezpieczeństwu oraz zachowaniom zagrażającym środowisku naturalnemu.
4. Zabronione są audycje lub inne przekazy zagrażające fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, w szczególności zawierające treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony i nadmierny eksponujące przemoc.
5. Audycje lub inne przekazy, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu i moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, inne niż te, o których mowa w ust. 4, nie mogą być rozpowszechniane między godziną 6 a godziną 23.
6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kwalifikowania, rozpowszechniania i sposób zapowiadania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5.
7. Nadawcy dbają o poprawność języka swoich programów i przeciwdziałają jego wulgaryzacji.

Art. 19.

1. Działalność nadawcy polegająca na tworzeniu i zestawianiu programu prowadzona jest w formie redakcji w rozumieniu przepisów prawa prasowego.
2. Do przekazów tekstowych stosuje się odpowiednio przepisy o tworzeniu i rozpowszechnianiu programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 20.

1. Nadawca utrwała audycje, reklamy lub inne przekazy na odpowiednich nośnikach i przechowuje je przez okres 28 dni od dnia rozpowszechnienia audycji, reklamy lub innego przekazu. Po upływie tego okresu przechowuje się zapisy audycji, reklamy lub innego przekazu będącego przedmiotem postępowania przed organem państwowym do czasu zakończenia tego postępowania.
2. Osobie, która twierdzi, że treść audycji, reklamy lub innego przekazu narusza jej prawa, należy na jej pisemny wniosek i na koszt nadawcy udostępnić zapis au-

dycji, reklamy lub innego przekazu albo wydać taki zapis na jej koszt, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

3. W przypadku odmowy udostępnienia zapisu audycji, reklamy lub innego przekazu, osobie, o której mowa w ust. 2, służy roszczenie o udostępnienie zapisu na drodze sądowej; sądem właściwym w tych sprawach jest sąd okręgowy.
4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposoby utrwalania i przechowywania audycji, reklam i innych przekazów przez nadawców, z uwzględnieniem zakresu informacji o przechowywanych materiałach.

Art. 20a.

1. Na pisemny wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nadawca jest obowiązany:
 - 1) ujawnić dane umożliwiające identyfikację zleceniodawcy audycji lub reklamy,
 - 2) wydać nieodpłatnie zapis audycji lub reklamy, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.
2. Przepis art. 20 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 20b.

1. Nadawca programu telewizyjnego może nadać bezpośrednią transmisję z wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym, zwanego dalej „ważnym wydarzeniem”, tylko:
 - 1) w programie ogólnokrajowym w rozumieniu ustawy lub koncesji, dostępnym w całości bez opłaty, z wyłączeniem opłat określonych w rozdziale 7 i podstawowych opłat pobieranych przez operatorów sieci kablowych, lub
 - 2) jeżeli to samo wydarzenie jest transmitowane przez nadawcę programu spełniającego wymogi określone w pkt 1, na podstawie umowy z nadawcą, który nabył prawa do transmisji danego wydarzenia, lub z innym uprawnionym, z zastrzeżeniem ust. 6.
2. Ze względu na duże zainteresowanie społeczne za ważne wydarzenia uważa się między innymi:
 - 1) letnie i zimowe Igrzyska Olimpijskie,
 - 2) półfinały i finały mistrzostw świata i Europy w piłce nożnej, a także wszelkie inne mecze w ramach tych imprez z udziałem reprezentacji Polski, w tym mecze eliminacyjne,
 - 3) inne mecze z udziałem reprezentacji Polski w piłce nożnej w ramach oficjalnych rozgrywek oraz mecze z udziałem polskich klubów w ramach Ligi Mistrzów i Pucharu UEFA.
3. Krajowa Rada może, w drodze rozporządzenia, określić listę innych, niż wymienione w ust. 2, ważnych wydarzeń, uwzględniając stopień społecznego zainteresowania określonym wydarzeniem i znaczenie tego wydarzenia dla życia społecznego, gospodarczego i politycznego.
4. Jeżeli przewiduje się organizację ważnego wydarzenia w częściach, to każdą taką część uważa się za ważne wydarzenie.

5. Przepis ust. 1 stosuje się do nadań z opóźnieniem, jeżeli opóźnienie nadania transmisji z ważnego wydarzenia nie przekracza 24 godzin i wynika z ważnych powodów, w szczególności:
 - 1) z czasu, w którym odbywa się dane wydarzenie, obejmującego okres między godziną 24 a godziną 6 czasu obowiązującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) z pokrywaniem się w czasie ważnych wydarzeń lub ich części.
6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dany nadawca wykaże, że żaden nadawca programu spełniającego wymogi określone w ust. 1 pkt 1 nie wyraził gotowości zawarcia umowy umożliwiającej nadanie transmisji zgodnie z ust. 1 pkt 2.
7. Krajowa Rada w zakresie wynikającym z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych może, w drodze rozporządzenia, określić:
 - 1) listy wydarzeń uznanych przez inne państwa europejskie za ważne wydarzenia,
 - 2) zasady wykonywania wyłącznych praw do telewizyjnych transmisji wydarzeń, o których mowa w pkt 1, w sposób zapewniający, że wykonywanie tych praw przez nadawców podlegających ustawie nie pozbawi odbiorców w danym państwie możliwości odbioru tych wydarzeń na zasadach określonych przez dane państwo zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego.

Rozdział 4

Publiczna radiofonia i telewizja

Art. 21.

1. Do zadań publicznej radiofonii i telewizji należy w szczególności:
 - 1) tworzenie i rozpowszechnianie ogólnokrajowych i regionalnych programów radiowych i telewizyjnych,
 - 2) budowa i eksploatacja nadawczych i przekaźnikowych stacji radiowych i telewizyjnych,
 - 3) rozpowszechnianie przekazów tekstowych,
 - 4) prowadzenie prac nad nowymi technikami tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych,
 - 5) prowadzenie działalności produkcyjnej, usługowej i handlowej związanej z twórczością audiowizualną, w tym eksportu i importu,
 - 6) popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej,
 - 6a) upowszechnianie wiedzy o języku polskim,
 - 7) tworzenie i udostępnianie programów edukacyjnych na użytek środowisk polonijnych oraz Polaków zamieszkałych za granicą.
2. Programy publicznej radiofonii i telewizji powinny:
 - 1) kierować się odpowiedzialnością za słowo i dbać o dobre imię publicznej radiofonii i telewizji,
 - 2) rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą,

- 3) sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej,
- 4) umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywanie prawa do kontroli i krytyki społecznej,
- 5) służyć rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego,
- 6) respektować chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki,
- 7) służyć umacnianiu rodziny,
- 7a) służyć kształtowaniu postaw prozdrowotnych,
- 8) służyć zwalczaniu patologii społecznych,
- 9) uwzględniać potrzeby mniejszości narodowych i grup etnicznych.

Art. 22.

1. Organy państwowe mogą podejmować decyzje w sprawach działalności jednostek publicznej radiofonii i telewizji tylko w przypadkach przewidzianych ustawami.
2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji umożliwiają naczelnym organom państwowym bezpośrednią prezentację oraz wyjaśnianie polityki państwa.
3. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 2.

Art. 23.

1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają partiom politycznym możliwość przedstawienia stanowiska w węzłowych sprawach publicznych.
2. Uprawnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się odpowiednio do ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych i związków pracodawców.
3. Tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa, w drodze rozporządzenia, Krajowa Rada.

Art. 24.

1. Partiom politycznym i innym organizacjom uczestniczącym w wyborach do Sejmu, Senatu i samorządu terytorialnego zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 25.

1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji mogą tworzyć i rozpowszechniać programy dla odbiorców za granicą w języku polskim i w innych językach.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane tworzyć i rozpowszechniać audycje oświatowe dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych.
3. Audycje oświatowe powinny odpowiadać wymogom zawartym w szkolnych programach nauczania.
4. Koszty tworzenia programów oraz audycji, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z budżetu państwa, w granicach określonych ustawą budżetową.
5. Zakres i sposób prowadzenia działalności przewidzianej w ust. 1 i 2 oraz zasady pokrywania jej kosztów są określone w formie porozumień zawieranych między ministrami właściwymi odpowiednio w sprawach zagranicznych i edukacji narodowej oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 26.

1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji działają wyłącznie w formie jednoosobowej spółki akcyjnej Skarbu Państwa, zwanej dalej "spółką".
2. Telewizję publiczną tworzy spółka «Telewizja Polska - Spółka Akcyjna», zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów I, II i TV Polonia oraz regionalnych programów telewizyjnych.
3. Radiofonie publiczną tworzą:
 - 1) spółka "Polskie Radio - Spółka Akcyjna", zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów radiowych i programów dla odbiorców za granicą,
 - 2) spółki zawiązane w celu tworzenia i rozpowszechniania regionalnych programów radiowych, zwane dalej "spółkami radiofonii regionalnej".
4. Do spółek wymienionych w ust. 2 i 3 stosuje się, z zastrzeżeniem art. 27-30 ustawy, przepisy *Kodeksu handlowego*, z wyjątkiem przepisów art. 313 i 396.
5. Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań przez spółki oraz określa warunki wykorzystania tych częstotliwości. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości, w zakresie określonym w art. 37 ust. 1 pkt 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 22 i 23 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 73, poz. 852).
6. Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty przekazuje Krajowej Radzie dla spółek tworzących i rozpowszechniających:
 - 1) ogólnokrajowe programy telewizyjne - częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu "Telewizja Polska I" i "Telewizja Polska II",
 - 2) ogólnokrajowe programy radiowe - częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego oraz częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania programów radiowych dla odbiorców za granicą,
 - 3) regionalne programy telewizyjne - częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów telewizyjnych,

ad. art. 26 ust. 4
obecnie: właściwe
przepisy Kodeksu
spółek handlowych
stosownie do art. 629
ustawy z dnia 15
września 2000 r. -
Kodeks spółek han-
dlowych (Dz.U. Nr 94,
poz. 1037), która
weszła w życie z
dniem 1 stycznia
2000 r.

- 4) regionalne programy radiowe - częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów radiowych.
7. Program TV Polonia jest rozpowszechniany w sposób rozsiewczy satelitarny.
8. Do rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną, stosuje się art. 22 ust. 4 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy - Prawo telekomunikacyjne.

Art. 27.

1. Zarząd spółki liczy od jednego do pięciu członków.
2. Członków zarządu, w tym prezesa zarządu, powołuje i odwołuje rada nadzorcza większością dwóch trzecich głosów w obecności co najmniej trzech czwartych jej członków.
3. Kadencja zarządu trwa cztery lata.

Art. 28.

1. Rada nadzorcza liczy od pięciu do dziewięciu członków. Członków rady nadzorczej powołuje Krajowa Rada, z wyjątkiem jednego, którego powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.
2. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady.
3. Rada nadzorcza wybiera ze swego grona przewodniczącego.
4. Rada nadzorcza uchwała regulamin określający tryb jej działania.
5. Kadencja rady nadzorczej trwa trzy lata.
6. Zgody rady nadzorczej wymaga:
 - 1) nawiązywanie i rozwiązywanie stosunku pracy z osobami zajmującymi stanowiska kierownicze określone w statucie spółki,
 - 2) zawarcie lub przystąpienie przez spółkę do umowy zbiorowej z przedstawicielami pracowników,
 - 3) zawiązanie bądź przystąpienie do spółki innej niż spółka, o której mowa w art. 26 ust. 1, a także nabycie lub zbycie udziałów albo akcji w takiej spółce,
 - 4) zbycie lub obciążenie nieruchomości.

ust. 7 skreślony

Art. 28a.

1. Rady programowe publicznej radiofonii i telewizji liczą 15 członków, których powołuje Krajowa Rada; 10 członków rady programowej reprezentuje ugrupowania parlamentarne. Pozostałych 5 powołuje z grona osób legitymujących się dorobkiem i doświadczeniem w sferze kultury i mediów.
2. Kadencja rady programowej trwa 4 lata, a jej członkowie reprezentują społeczne interesy i oczekiwania związane z działalnością programową spółki.
3. Rada programowa podejmuje uchwały zawierające oceny poziomu i jakości programu bieżącego oraz programów ramowych. Uchwały w sprawach programowych, podejmowane większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady, są przedmiotem obrad i postanowień rady nadzorczej.

4. Członkom rady programowej przysługuje dieta wypłacana przez spółkę w wysokości ustalonej przez Krajową Radę.
5. Zarząd spółki zapewnia członkom rady programowej organizacyjne i finansowe warunki dokonywania ocen poziomu i jakości wyemitowanego programu, badania jego odbioru oraz zlecenia niezależnych badań dotyczących percepcji programu i jego społecznych skutków.

Art. 29.

1. W walnym zgromadzeniu Skarb Państwa reprezentowany jest przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.
2. Zarząd spółki nie jest związany poleceniami i zakazami ustanowionymi przez walne zgromadzenie, jeżeli dotyczą one treści programu.
3. Zmiana statutu spółki wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady.

Art. 30.

1. Tworzenie i rozpowszechnianie regionalnych programów telewizji publicznej należy do terenowych oddziałów spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2.
2. Statut spółki określa zakres działania i zadania terenowego oddziału spółki.
3. Działalnością terenowego oddziału spółki kieruje dyrektor powoływany przez radę nadzorczą na wniosek zarządu spółki.
4. Organem opiniodawczo-doradczym dyrektora terenowego oddziału spółki jest rada programowa oddziału.
5. Krajowa Rada, na wniosek zarządu spółki, po zasięgnięciu opinii dyrektorów terenowych oddziałów, określi minimalny udział audycji tworzonych przez terenowe oddziały spółki w poszczególnych programach ogólnokrajowych.
6. Krajowa Rada ustala minimalny udział terenowych oddziałów spółki we wpływach z opłat, o których mowa w art. 48 i 49.

Art. 30a.

1. Przepisy dotyczące programów dla odbiorców za granicą stosuje się odpowiednio do programu TV Polonia.
2. Organem opiniodawczo-doradczym w sprawach tworzenia i rozpowszechnienia programu TV Polonia jest rada programowa TV Polonia.

Art. 31.

1. Przychodami spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są wpływy pochodzące:
 - 1) z opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, z zastrzeżeniem przepisu art. 50 ust. 1,
 - 2) z obrotu prawami do audycji,
 - 3) z reklam i audycji sponsorowanych,
 - 4) z innych źródeł.
2. Przychodami spółek mogą być również dotacje z budżetu państwa.

3. Akcjonariuszom spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, nie przysługuje prawo do udziału w zysku.

Art. 32.

W celu realizacji zadań radiofonii i telewizji publicznej spółki mogą tworzyć, za zgodą Krajowej Rady, przedsiębiorców przewidzianych przepisami prawa.

Rozdział 5

Koncesje na rozpowszechnianie programów

Art. 33.

1. Rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, wymaga uzyskania koncesji.
2. Organem właściwym w sprawach koncesji jest Przewodniczący Krajowej Rady.
3. Przewodniczący Krajowej Rady podejmuje decyzję w sprawie koncesji na podstawie uchwały Krajowej Rady. Decyzja w tej sprawie jest ostateczna.

Art. 34.

1. Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty ogłasza w drukowanych dziennikach prasowych informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych oraz ustala termin, nie krótszy niż 1 miesiąc od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.
2. Przewodniczący Krajowej Rady podaje do publicznej wiadomości listę wnioskodawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie koncesji. W przypadku złożenia większej liczby wniosków, przekraczających istniejące możliwości rozpowszechniania programów, są one rozpatrywane w ramach jednego postępowania.

Art. 35.

1. Koncesja może być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie równocześnie ze stałym miejscem zamieszkania w Polsce, lub osobie prawnej, która ma stałą siedzibę w Polsce.
2. Koncesja dla spółki z udziałem podmiotów zagranicznych może być udzielona, jeżeli:
 - 1) udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 33%,
 - 2) umowa lub statut spółki przewidują:
 - a) że członkami zarządu spółki i rady nadzorczej będą w większości obywatele polscy zamieszkali w Polsce,
 - b) że w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów podmiotów zagranicznych i podmiotów kontrolowanych przez podmioty zagraniczne nie może przekroczyć 33%.

Art. 36.

1. W postępowaniu o udzielenie koncesji ocenia się w szczególności:
 - 1) stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją,
 - 2) możliwości dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu,
 - 3) przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zamówienie albo we współdziałaniu z innymi nadawcami,
 - 4) przewidywany udział audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 4, w programie telewizyjnym albo utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2 i 3, w programie radiowym lub telewizyjnym,
 - 5) dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu.
2. Koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować:
 - 1) zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz naruszenie tajemnicy państwowej,
 - 2) osiągnięcie przez wnioskodawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie.
3. Koncesja może być udzielona na okres nie krótszy niż 3 lata oraz nie dłuższy niż 10 lat w przypadku telewizji i 7 lat w przypadku radiofonii.

Art. 37.

1. Koncesja określa w szczególności:
 - 1) osobę nadawcy, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
 - 2) przedmiot działalności objętej koncesją,
 - 3) sposób rozpowszechniania programu (rozsiewczy naziemny, rozsiewczy satelitarny, kablowy) oraz:
 - dla rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego:
 - a) lokalizację stacji,
 - b) wysokość zawieszenia anteny,
 - c) moc nadajnika i maksymalną moc promieniowania,
 - d) charakterystykę promieniowania anteny,
 - e) częstotliwość,
 - f) polaryzację,
 - dla rozpowszechniania rozsiewczego satelitarnego:
 - g) nazwę wykorzystywanego satelity,
 - h) położenie satelity na orbicie,
 - i) częstotliwość,
 - j) moc transpondera,
 - dla rozpowszechniania kablowego:

- k) lokalizację stacji głównej,
 - l) obszar objęty siecią kablową,
 - 4) rodzaj programu i czas jego rozpowszechniania,
 - 5) datę rozpoczęcia rozpowszechniania programu,
 - 6) termin wygaśnięcia koncesji,
 - 7) udział w programie audycji wytworzonych przez producentów krajowych.
2. Koncesja może określać inne warunki prowadzenia działalności, niezbędne dla realizacji przepisów ustawy.
 3. Koncesja, w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3, jest udzielana w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.
 - 3a. Jeżeli do rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych jest wymagana rezerwacja częstotliwości, dokonuje się jej wraz z koncesją. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy art. 22 i 23 ustawy - Prawo telekomunikacyjne.
 4. Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, określi, w drodze rozporządzenia, dane, które powinien zawierać wniosek, oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji.

Art. 37a.

Nadawca jest obowiązany do corocznego składania do Krajowej Rady sprawozdania finansowego, w formie przewidzianej w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186).

Art. 38.

Koncesja może być cofnięta, jeżeli:

- 1) rozpowszechnianie programów powoduje zagrożenie interesów kultury narodowej, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz narusza normy dobrego obyczaju,
- 2) rozpowszechnianie programów powoduje osiągnięcie przez nadawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie,
- 3) nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę,
- 4) działalność objęta koncesją jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą lub warunkami określonymi w koncesji,
- 5) osoba posiadająca koncesję nie rozpocznie działalności w terminie ustalonym w koncesji lub nie prowadzi działalności przez okres dłuższy niż 3 miesiące, chyba że opóźnienie rozpoczęcia nadawania lub przerwa zostały spowodowane okolicznościami niezależnymi od nadawcy,
- 6) osoba posiadająca koncesję nie uiszcza w terminie określonym w koncesji całości opłaty koncesyjnej,

- 7) osoba posiadająca koncesję nie złoży sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 37a.

Art. 39.

Koncesja na rozpowszechnianie programu telewizyjnego obejmuje również wykorzystanie sygnału telewizyjnego do rozpowszechniania przekazów tekstowych.

Art. 39a.

1. Koncesja może być udzielona na rozpowszechnianie w sieciach kablowych lub w sposób rozsiewczy satelitarny programu poświęconego wyłącznie:
 - 1) telesprzedaży,
 - 2) promocji działalności własnej nadawcy.
2. Do programów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 15-15b.
3. Do programów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się:
 - 1) ograniczenia dopuszczalnego wymiaru czasowego reklam i telesprzedaży w ciągu godziny, określonego w art. 16 ust. 2,
 - 2) przepisów art. 16 ust. 3 oraz art. 16a.

Art. 39b.

1. O uznanie za nadawcę społecznego może do Krajowej Rady wystąpić:
 - 1) stowarzyszenie w ramach realizacji celów statutowych,
 - 2) fundacja w ramach realizacji celów statutowych,
 - 3) kościelna lub wyznaniowa osoba prawna kościoła lub związku wyznaniowego o uregulowanej w ustawie sytuacji prawnej.
2. Nadawca społeczny jest zwolniony z opłat za udzielenie lub zmianę koncesji.
3. W przypadku naruszenia przez nadawcę społecznego wymogów określonych w art. 4 pkt 1a, organ koncesyjny wydaje decyzję o uchyleniu decyzji o uznaniu za nadawcę społecznego. Stwierdza w niej obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji.

Art. 40.

1. Za udzielenie koncesji pobiera się opłatę, niezależnie od opłat za używanie urządzeń radiokomunikacyjnych oraz używanie częstotliwości, przewidzianych w ustawie o łączności.
2. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, uwzględniając charakter poszczególnych nadawców i ich programów, ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określić podmioty zwolnione od opłaty.

Art. 40a.

1. Nabycie lub objęcie udziałów albo akcji, bądź nabycie prawa z udziałów lub akcji przez podmiot zagraniczny w spółce, która posiada koncesję na rozpo-

- wszechnianie programu, wymaga zezwolenia Przewodniczącego Krajowej Rady, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 2 oraz art. 38.
2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonane przez podmiot zależny od podmiotu zagranicznego, uważa się za czynność dokonaną przez podmiot dominujący w rozumieniu art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315).
 3. Przewodniczący Krajowej Rady wydaje i cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie uchwały Krajowej Rady.
 4. Czynności dokonane bez zezwolenia są nieważne.

Rozdział 6

Rozprowadzanie programów w sieciach kablowych

Art. 41.

1. Rozprowadzanie programu wymaga zgłoszenia do rejestru.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy rozprowadzania ogólnokrajowych programów publicznej radiofonii i telewizji oraz innych programów nadawców krajowych, dostępnych na terenie objętym rozprowadzaniem za pomocą urządzeń odbiorczych powszechnego odbioru.
3. Organem rejestracyjnym jest Przewodniczący Krajowej Rady.
4. Do postępowania w sprawach rejestracji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.
5. Rejestr jest jawny.

Art. 42.

1. Za wpis do rejestru pobiera się opłatę.
2. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określać podmioty zwolnione od opłaty.

Art. 43.

1. Operator sieci kablowej wprowadza programy do sieci kablowej w następującej kolejności:
 - 1) ogólnokrajowe programy radiofonii i telewizji publicznej,
 - 2) regionalne programy radiofonii i telewizji publicznej dostępne na danym obszarze,
 - 2a) programy krajowych nadawców społecznych dostępne na danym obszarze,
 - 3) programy innych nadawców krajowych dostępne na danym obszarze,
 - 4) programy innych nadawców krajowych i nadawców zagranicznych.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może, w uzasadnionych przypadkach, wydać decyzję zezwalającą na inną niż wymieniona w ust. 1 kolejność wprowadzania programów do sieci kablowej.

Art. 44.

1. Organ rejestracyjny dokonuje rejestracji rozprowadzania programu na podstawie zgłoszenia.
2. Operator sieci kablowej zgłasza rozprowadzanie programu do rejestracji nie później niż 2 miesiące przed rozpoczęciem rozprowadzania.
3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno:
 - 1) wskazywać wnioskodawcę, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
 - 2) określać program przewidziany do rozprowadzania i jego nadawcę,
 - 3) określać obszar, na którym program ma być rozprowadzany,
 - 4) wykazać posiadanie przez wnioskodawcę uprawnień do używania urządzeń nadawczych i eksploatacji linii telekomunikacyjnych niezbędnych do rozprowadzania programu.
4. Rozprowadzanie programu można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie odmówił rejestracji w terminie 2 miesięcy od daty złożenia wniosku.
5. Operator sieci kablowej jest obowiązany zgłaszać organowi rejestracyjnemu, w ciągu 14 dni, zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego rejestracją, powstałe po rejestracji. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o rejestracji rozprowadzania programu. **pkt 5 w ust. 3 i ust. 6 w art. 44 skreślone**

Art. 45.

1. Organ rejestracyjny odmówi rejestracji rozprowadzania programu, jeżeli:
 - 1) wnioskodawca nie ma uprawnień do używania urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych,
 - 2) program jest rozpowszechniany przez nadawcę z naruszeniem przepisów prawa,
 - 3) rozprowadzanie programu byłoby sprzeczne z prawem. **pkt w ust.1 w art. 45 4 skreślony**
2. Organ rejestracyjny zakazuje operatorowi sieci kablowej rozprowadzania programów albo określonego programu, jeżeli:
 - 1) rozprowadzanie programu narusza przepisy ustawy,
 - 2) operator wprowadza zmiany do programu, rozpowszechnia go nie w całości lub nie równocześnie,
 - 3) operator nie przestrzega ustawowej kolejności wprowadzania programów do sieci kablowej.
3. Odmowa rejestracji rozprowadzania programu oraz wydanie zakazu rozprowadzania następuje w formie decyzji administracyjnej, do której stosuje się odpowiednio przepis art. 33 ust. 3.
4. W przypadku wydania zakazu, o którym mowa w ust. 2, Przewodniczący Krajowej Rady z urzędu wykreśli wpis o rejestracji rozprowadzania programów lub programu z rejestru.

5. Wpis o rejestracji podlega wykreśleniu z urzędu w przypadku utraty przez operatora sieci kablowej uprawnień do używania urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do rozprowadzania programów.

Art. 46.

Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia rejestracji rozprowadzania programów w sieciach kablowych oraz wzór rejestru.

Art. 47.

Do rozprowadzania programów w sposób bezprzewodowy stosuje się odpowiednio przepisy o udzielaniu koncesji na rozpowszechnianie programów.

Rozdział 7 **Oplaty abonamentowe**

Art. 48.

1. Za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe.
2. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika.
3. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty abonamentowej za używanie odbiornika radiofonicznego oraz opłaty abonamentowej za używanie odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego, sposób i tryb wnoszenia tych opłat, a także może określić przypadki, w których umarza lub rozkłada na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych. Krajowa Rada może, ze względów społecznych, przyznać niektórym kategoriom osób zniżki lub zwolnienia od opłat abonamentowych.
4. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z zastrzeżeniem ust. 5.
5. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez:
 - 1) osoby fizyczne w tym samym gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym ich własność,
 - 2) publiczne zakłady opieki zdrowotnej, sanatoria, żłobki, publiczne jednostki organizacyjne systemu oświaty, państwowe szkoły wyższe i domy pomocy społecznej - w tym samym budynku, zespole budynków lub w samochodach będących w używaniu tych instytucji- uiszcza się tylko jedną z opłat, o której mowa w ust. 3.
6. Przepisy ust. 3-5 nie naruszają uprawnień w zakresie zwolnień od opłat abonamentowych wynikających z odrębnych ustaw.

Art. 49.

1. Odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w jednostkach nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw łączności.
2. W przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika.
3. Uiszczenie opłaty, o której mowa w ust. 2, nie zwalnia od obowiązku uiszczania bieżącej opłaty abonamentowej za okres od dnia stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika.
4. Za zwłokę w uiszczaniu opłat abonamentowych pobiera się odsetki ustawowe.
5. Jednostki, o których mowa w ust. 1, pobierają opłaty abonamentowe i odsetki za zwłokę w uiszczaniu opłat i przekazują je na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady, z przeznaczeniem na cele określone w art. 50 ust. 1 - po potrąceniu umownego wynagrodzenia za te usługi.
6. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady określi, w drodze rozporządzenia, jednostkę organizacyjną prowadzącą rejestrację, o której mowa w ust. 1, oraz warunki i tryb rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Art. 50.

1. Wpływy, o których mowa w art. 48 ust. 1 i w art. 49 ust. 2 i 4, z wyłączeniem potrąceń przewidzianych w art. 49 ust. 5 i art. 51 ust. 5, są w całości przeznaczone na działalność jednostek publicznej radiofonii i telewizji.
2. Krajowa Rada ustala corocznie, nie później niż do dnia 30 czerwca, sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek.
3. Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje niezwłocznie jednostkom publicznej radiofonii i telewizji należne im udziały we wpływach.

Art. 51.

1. Kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych sprawuje minister właściwy do spraw łączności.
2. Minister Łączności, w drodze rozporządzenia, określi:
 - 1) nadzorowane przez niego jednostki organizacyjne, których upoważnieni pracownicy mogą przeprowadzać kontrolę określoną w ust. 1, a kierownicy - wydawać decyzje, o których mowa w ust. 4, oraz ich właściwość miejscową,
 - 2) wzór upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych oraz zasady i tryb wydawania upoważnień.
3. Do wykonywania kontroli określonej w ust. 1 stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
4. W przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego organ przeprowadzający kontrolę wydaje decyzję, w

- której nakazuje rejestrację odbiornika oraz ustala opłatę za używanie niezarejestrowanego odbiornika zgodnie z zasadami określonymi w art. 49 ust. 2.
5. Połowa wpływów z opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników stanowi dochód jednostek organizacyjnych wykonujących kontrolę obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.
 6. Wpływy z opłat, o których mowa w ust. 4, pomniejszone o kwoty, o których mowa w ust. 5, są przekazywane na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady, z przeznaczeniem na cele wskazane w art. 50 ust. 1.
 7. Termin wykonania decyzji, o której mowa w ust. 4, wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W razie niewykonania decyzji w tym terminie, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 8

Odpowiedzialność prawna

Art. 52.

1. Kto rozpowszechnia program radiowy lub telewizyjny bez koncesji
 - podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Kto rozprowadza program radiowy lub telewizyjny bez rejestracji
 - podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 53.

1. Jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z art. 15 ust. 1-4, art. 15a ust. 1, art. 16 ust. 1-3, art. 16a ust. 1-3 oraz ust. 5 i 6, art. 16b, art. 16c, art. 17 ust. 1-7, art. 20 ust. 1, art. 20b ust. 1 i 6 lub z przepisów wydanych na podstawie art. 15 ust. 5, art. 15a ust. 4, art. 15b, art. 16 ust. 4, art. 16a ust. 4, art. 17 ust. 8 i art. 18 ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonej do nadawania programu, a w przypadku gdy nadawca nie uiszcza opłaty za częstotliwość, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu nadawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.
2. Przewodniczący Krajowej Rady może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, także w decyzji wydanej na podstawie art. 10 ust. 4.
3. Kara pieniężna jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodów nad wydatkami, zmniejszonej o podatki.
4. Kary pieniężnej nie można nałożyć, jeżeli od naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, upłynął jeden rok.

Art. 54.

1. Jeżeli osoba kierująca działalnością nadawcy nie wykonuje decyzji wydanych na podstawie art. 10 ust. 4, Przewodniczący Krajowej Rady może wydać decyzję nakładającą na nią karę pieniężną, nieprzekraczającą jednak jej sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Tej samej karze może podlegać osoba kierująca działalnością nadawcy za nieudzielenie lub udzielenie nierzetelnych informacji na żądanie Przewodniczącego Krajowej Rady, przewidziane przepisem art. 10 ust. 2.
3. Decyzja nakładająca karę nie może być wydana, jeżeli od daty wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, upłynęły dwa lata.

Art. 55.

Kary, o których mowa w art. 53 i 54, podlegają wpłacie do budżetu państwa.

Art. 56.

1. Od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 oraz art. 53 i 54 służy odwołanie do Sądu *Wojewódzkiego* w Warszawie - sądu gospodarczego.
2. W postępowaniu w sprawach odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące spraw z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym.
3. W razie złożenia odwołania od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady do sądu, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności dotyczące wznowienia postępowania, uchylecia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 63.

1. Znosi się Komitet do Spraw Radia i Telewizji "Polskie Radio i Telewizja", zwany dalej "Komitetem". Przewodniczący Komitetu kieruje działalnością państwowej jednostki organizacyjnej "Polskie Radio i Telewizja" do czasu zarejestrowania spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3.
2. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przechodzą na jednostki publicznej radiofonii i telewizji, odpowiednio do zakresu ich zadań ustawowych i statutowych.
3. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie administracji państwowej przechodzą do właściwości Krajowej Rady.
4. Funkcje organu założycielskiego w stosunku do przedsiębiorstw państwowych oraz uprawnienia nadzorcze w stosunku do jednostek badawczo-rozwojowych podległych Komitetowi przejmuje przewodniczący Krajowej Rady.
5. Zezwolenia na używanie urządzeń telekomunikacyjnych przeznaczonych do nadawania programów radiowych i telewizyjnych wygasają z dniem rozpoczęcia działalności na tym samym terenie przez nadawcę, któremu przyznano w koncesji częstotliwość wykorzystywaną dotychczas do nadawania programu, lecz nie później niż po upływie roku od dnia wejścia ustawy w życie.

ad. art. 56 ust. 1 - obecnie: Sądu Okręgowego, stosownie do art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 160, poz. 1064), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

art. 57-62 pominięte - tekst w obwieszczeniu.

6. Przepis ust. 5 nie dotyczy uprawnień wydanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 59.
7. Do nadawców posiadających zezwolenie, o którym mowa w ust. 5, i do nadawców posiadających zezwolenia wydane w związku z ustawą, o której mowa w art. 59, przepisu art. 52 nie stosuje się.
8. Podmioty rozprowadzające programy w sieciach kablowych dostosują swoją działalność do wymogów określonych w rozdziale 6 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 64.

1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiąże:
 - 1) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 2, z siedzibą w Warszawie i oddziałami terenowymi w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu,
 - 2) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1, z siedzibą w Warszawie oraz spółki, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 2, z siedzibami w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Koszalinie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, we Wrocławiu i w Zielonej Górze.
2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może zawiązać spółki radiofonii regionalnej z siedzibami w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 2.
3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa uzgodni treść statutów spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, z Krajową Radą. Statut spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2, może przewidywać oddziały terenowe w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 1.
4. Pierwsze zarządy spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, powoła Krajowa Rada.

Art. 65.

1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wniesie do spółek, o których mowa w art. 64 ust. 1, mienie pozostałe po likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej "Polskie Radio i Telewizja", zwanej dalej "PRTV".
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie, szczegółowy tryb inwentaryzacji mienia wymienionego w ust. 1, zasadę podziału i przekazywania tego mienia oraz tryb rozpoznawania spraw spornych.
3. Czynności podejmowane w wykonaniu art. 64 ust. 1 i 2 są wolne od opłat sądowych i skarbowych; do opłat za czynności notarialne związane z zawiązaniem tych spółek stosuje się odpowiednio przepisy o przekształcaniu przedsiębiorstwa państwowego w spółkę.

Art. 66.

1. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa przedmiotem użytkowania wieczystego tych spółek. Do użytkowania wieczystego

stego nie stosuje się przepisów art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz.U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464) w części dotyczącej pierwszej opłaty.

2. Budynki i inne urządzenia oraz lokale znajdujące się na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa własnością tych spółek. Nabycie własności następuje nieodpłatnie.
3. Nabycie prawa użytkowania wieczystego gruntów, o których mowa w ust. 1, oraz własności budynków, innych urządzeń i lokali, o których mowa w ust. 2, stwierdza się decyzją wojewody. W decyzji tej określa się również warunki użytkowania wieczystego, z zachowaniem zasad określonych w art. 236 Kodeksu cywilnego.

ust. 2-4 w art. 68 pominięte, tekst w obwieszczeniu.

art. 69 pominięty, tekst w obwieszczeniu.

Art. 67.

1. Pracownicy PRTV stają się z mocy prawa pracownikami właściwej spółki, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Stosunek pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych, określonych przez Krajową Radę, ustaje z mocy prawa z dniem wpisania spółki do rejestru handlowego. Ustanie stosunku pracy jest równoznaczne w skutkach prawnych z rozwiązaniem stosunku pracy wskutek wypowiedzenia umowy o pracę przez zakład pracy. Zatrudnienie tych pracowników w spółce może nastąpić na warunkach uzgodnionych przez strony.
3. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed wpisaniem spółki do rejestru handlowego, odpowiada spółka.

Art. 68.

1. Na spółki przechodzą z mocy ustawy uprawnienia i obowiązki Komitetu i PRTV wynikające z decyzji administracyjnych.

Art. 70.

1. Traci moc ustawa z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji "Polskie Radio i Telewizja" (Dz.U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 54, poz. 275).
2. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy, zachowują moc dotychczasowe przepisy wydane na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 71.

Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 52, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1993 r.

Nowelizacje w pracy**Druk nr 341 - po pierwszym czytaniu**

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. 1. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej ustawę stosuje się do nadawców ustanowionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ust. 2-5.

2. Nadawca uważa się za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku, jeżeli:

1) ma swój siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz:

- a) decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- b) istotną część zespołu twórczego i pracowników zaangażowanych w tworzenie lub rozpowszechnianie programu działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
- c) istotną część zespołu twórczego i pracowników zaangażowanych w tworzenie lub rozpowszechnianie programu działa zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i innym państwie członkowskim Unii Europejskiej,

2) decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz istotną część zespołu twórczego i pracowników zaangażowanych w tworzenie lub rozpowszechnianie programu działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nadawca ma swój siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej,

3) rozpoczyna rozpowszechnianie programu zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej i utrzymuje stabilne i efektywne związki gospodarcze z Polską, chyba że:

- a) zarówno siedziba nadawcy, jak i miejsce podejmowania decyzji o strukturze i zawartości programu znajdują się w innym państwie, członkowskim Unii Europejskiej,
- b) istotną część zespołu twórczego i pracowników zaangażowanych w tworzenie lub rozpowszechnianie programu działa w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym nadawca ma swój siedzibę lub są podejmowane decyzje o strukturze i zawartości programu.

3. Nadawca uważa się za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także jeżeli istotną część zespołu twórczego i pracowników zaangażowanych w tworzenie lub rozpowszechnianie programu działa na jej terytorium oraz nadawca:

- 1) ma swój¹ siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu s¹ podejmowane w państwie nie będącym członkiem Unii Europejskiej, albo
 - 2) ma swój¹ siedzibę w państwie nie będącym członkiem Unii Europejskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu s¹ podejmowane w Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Jeżeli statusu nadawcy nie ustalono zgodnie z przepisami ust. 1-3 ani w Rzeczypospolitej Polskiej, ani w innym państwie będącym członkiem Unii Europejskiej, za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się także nadawcę, który:
- 1) dysponuje lub wykorzystuje częstotliwość na podstawie decyzji wydanej przez polski organ administracji publicznej,
 - 2) korzysta z satelity wykorzystującego rezerwy zasobów orbitalnych dokonany przez polski organ administracji publicznej, jeżeli nie dysponuje lub nie wykorzystuje częstotliwości na podstawie decyzji wydanej przez taki organ,
 - 3) korzysta ze stacji docelowej do satelity zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku jeżeli nie spełnia warunków określonych w pkt 1 albo 2.
5. Jeżeli statusu nadawcy nie można ustalić na podstawie przepisów ust. 1-4, za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się także nadawcę, który ma siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 2) w art. 4:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nadawca¹ jest osoba, która tworzy lub zestawia program i rozpowszechnia go lub przekazuje innym osobom w celu rozpowszechnienia w całości i bez zmian,”
 - b) po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) osobą zagraniczną jest osoba zagraniczna w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2),”
 - c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozpowszechnianiem programu jest:

 - a) emisja programu drogą naziemną lub satelitarną do powszechnego odbioru,
 - b) wprowadzanie programu do sieci kablowej,
 - c) wprowadzanie programu do multipleksu,”
 - d) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) rozpowszechnianiem sygnału multipleksu jest emisja sygnału multipleksu drogą naziemną lub satelitarną do powszechnego odbioru,”
 - e) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) rozprowadzaniem programu jest przejmowanie programu nadawcy krajowego lub zagranicznego - z wyjątkiem programu rozpowszechnianego wyłącznie w sieci kablowej - i równoczesne rozpowszechnianie tego programu w całości i bez zmian,”
- f) w pkt 4 po wyrazach „regularnie rozpowszechniany,” dodaje się wyrazy „jednolity na całym obszarze objętym zasięgiem nadawania,”
- g) w pkt 7 po wyrazie „przedsiębiorcę” dodaje się wyrazy „lub innego sponsora”
- h) w pkt 8 wyraz „dostosowane” zastępuje się wyrazem „przeznaczone”
- i) w pkt 10 skreśla się wyraz „bezpośrednią”
- j) w pkt 11:
- wyrazy „kryptoreklamą” zastępuje się wyrazami „reklamą ukrytą”, a wyraz „efektu” zastępuje się wyrazem „skutku”
 - kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem,
- k) dodaje się pkt 12-18 w brzmieniu:
- „12) multipleksowaniem jest tworzenie sygnału multipleksu poprzez łączenie w zintegrowany sygnał cyfrowy co najmniej dwóch programów oraz innych składników sygnału, w tym składników sygnału służących świadczeniu usług dodatkowych, przeznaczonych do emisji w jednym kanale,
- 13) dostępem warunkowym są środki techniczne służące zapewnieniu uprawnionemu odbiorcy dostępu do programów oraz usług dodatkowych,
- 14) elektronicznym przewodnikiem po programach jest system umożliwiający dostęp do informacji o programach wchodzących w skład multipleksu, o poszczególnych audycjach oraz dokonywanie wyboru programów i usług dodatkowych,
- 15) dysponentem dostępu warunkowego jest podmiot zarządzający środkami technicznymi dostępu warunkowego,
- 16) dysponentem elektronicznego przewodnika po programach jest operator multipleksu,
- 17) operatorem multipleksu jest podmiot lub osoba fizyczna, która łączy w zespolonym sygnale cyfrowym co najmniej dwa programy i inne składniki sygnału oraz rozpowszechnia je,
- 18) operatorem sieci kablowej jest osoba fizyczna lub podmiot, który zestawia programy radiowe i telewizyjne nadawców licencjonowanych lub koncesjonowanych i rozprowadza je za pośrednictwem sieci kablowej; operator sieci kablowej działa na mocy zezwolenia wydanego na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 3) w art. 6 w ust. 2:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a) opracowywanie założeń zagospodarowania zakresów częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania i rozprowadzania programów oraz rozpowszechniania sygnałów multipleksów,

- 1b) dokonywanie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów oraz rozpowszechniania sygnałów multipleksów,”
- b) w pkt 3 na końcu, dodaje się wyrazy „rozpowszechnianie sygnałów multipleksów oraz licencji programowych,”
- c) w pkt 5 po wyrazach „badań treści” dodaje się wyrazy „programu i jakości”;
- 4) w art. 7:
- a) w ust. 1 wyraz „masowego” zastępuje się wyrazem „społecznego”
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Członek Krajowej Rady nie może zostać powołany więcej niż dwa razy.”;
- 5) w art. 8 w ust. 1 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Pracodawca”;
- 6) w art. 10 ust. 2-8 otrzymują brzmienie:
- „2. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - może żądać od nadawcy, operatora multipleksu lub operatora sieci kablowej przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności ich działania z przepisami ustawy, ratyfikowanych umów międzynarodowych, warunkami koncesji lub licencji programowej.
3. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - może wezwać nadawcę, operatora multipleksu lub operatora sieci kablowej do zaniechania działań w zakresie tworzenia, rozpowszechniania oraz rozprowadzania programu albo rozpowszechniania sygnału multipleksu, jeżeli naruszają one przepisy ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe, warunki koncesji lub licencji programowej.
4. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - może wydać decyzję nakazującą zaniechanie przez nadawcę, operatora multipleksu lub operatora sieci kablowej działań w zakresie, o którym mowa w ust. 3.
5. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio do dysponenta dostępu warunkowego i dysponenta elektronicznego przewodnika po programach.
6. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - może, na wniosek nadawcy lub operatora multipleksu, wyrazić zgodę na emisję programu o charakterze okresowym, związanego z wnioskowanymi wydarzeniami, innymi niż określone w koncesji lub licencji lub na zmianę warunków technicznych, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, na okres nie dłuższy niż 14 dni.
- 6a. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie Uchwały Krajowej Rady - może, na wniosek nadawcy lub operatora multipleksu, wyrazić zgodę na próbną emisję sygnału dla celów kontrolno-pomiarowych na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, w przypadkach wymagających rezerwacji częstotliwości, dokonuje rezerwacji w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.
7. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie Uchwały Krajowej Rady - może wydać decyzję nakazującą dostosowanie w określonym terminie dostępu warunkowego lub elektronicznego przewodnika po programach do wymagań ustawy.

8. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie Uchwały Krajowej Rady - może wydać decyzję zakazującą stosowania dostępu warunkowego w przypadku rażącego naruszenia wymagań określonych w ustawie lub warunków określonych w decyzji wydanej na podstawie ust. 7.”;
- 7) w art. 12:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Krajowa Rada przedstawia corocznie do końca marca Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi sprawozdanie ze swej działalności za kalendarzowy rok poprzedzający oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.”;
- b) w ust. 3 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a uchwała o odrzuceniu wymaga uzasadnienia.”;
- 8) w art. 13:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1”;
- b) skreśla się ust. 2;
- 9) w art. 15:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 30% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim, z wyłączeniem reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W czasie przeznaczonym na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim, o których mowa w ust. 1, serwisy informacyjne nie mogą stanowić więcej niż 30%.”;
- c) skreśla się ust. 3,
- d) ust. 4-6 otrzymują brzmienie:
- „4. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają ponad połowę miesięcznego czasu nadawania programu na audycje europejskie, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.
5. Do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej audycję telewizyjną uznaje się za audycję europejską, jeżeli:
- 1) większość zespołu twórczego, do którego zalicza się w szczególności: reżysera, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora, stale zamieszkuje w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach będących stronami Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 maja 1989 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 32, poz. 160), oraz
 - 2) produkcja lub koprodukcja audycji jest kontrolowana przez osobę fizyczną mającą stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w pkt 1 lit. a) lub przez osobę prawną albo spółkę nieposiadającą osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w państwach, o których mowa w lit. a), lub

- 3) większość zespołu twórczego, do którego zalicza się w szczególności: reżysera, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora, stale zamieszkuje w państwach europejskich, oraz
 - 4) audycja została wyprodukowana przez producenta, którego siedziba znajduje się w państwie europejskim albo w koprodukcji z osobą lub spółką, o której mowa w pkt 1 lit. b), pod warunkiem, że państwo to zawarło z państwem, o którym mowa w pkt 1 lit. a), umowę w sprawach audiowizualnych.
6. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej audycję telewizyjną uznaje się za audycję europejską, jeżeli:
- 1) większość zespołu twórczego, do którego zalicza się w szczególności: reżysera, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora, stale zamieszkuje w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub, pod warunkiem niestosowania środków dyskryminacyjnych w stosunku do państw członkowskich Unii Europejskiej, w państwach będących stronami Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 maja 1989 r., oraz
 - 2) audycja jest wyprodukowana przez osobę lub osoby fizyczne, mające stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w przepisie lit. a), albo przez osobę lub osoby prawne, albo spółkę lub spółki nieposiadające osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w państwach, o których mowa w przepisie lit. a), lub
 - produkcja audycji jest nadzorowana i kontrolowana przez osobę lub osoby fizyczne mające stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w przepisie lit. a), lub przez osobę lub osoby prawne albo spółkę lub spółki nieposiadające osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w państwach, o których mowa w przepisie lit. a), lub
 - udział współproducentów, spełniających warunki, o których mowa w pkt 1 lit. a), w znacznych kosztach produkcji audycji jest większościowy i współprodukcja nie podlega kontroli współproducentów niespełniających warunków, o których mowa w przepisie lit. a), albo
 - 3) większość zespołu twórczego, do którego zalicza się w szczególności: reżysera, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora, stale zamieszkuje w państwach europejskich innych niż wymienione w pkt 1 lit. a), oraz
 - 4) audycja została wyprodukowana samodzielnie lub w koprodukcji przez osobę lub osoby fizyczne, mające stałe miejsce zamieszkania w państwie członkowskim Unii Europejskiej, albo przez osobę lub osoby prawne, albo spółkę lub spółki nieposiadające osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w państwach Unii Europejskiej, jeżeli:
 - państwo, o którym mowa w lit. a) zawarło ze Wspólnotą Europejską umowę w sprawach audiowizualnych,

- pod warunkiem niestosowania przez to państwo oerodków dyskryminacyjnych w stosunku do państw cz³onkowskich Unii Europejskiej,

5) a także w przypadku, jeżeli:

a) audycja zosta³a wyprodukowana w ramach dwustronnych umów o wespół³pracy zawartych z państwami cz³onkowskimi Unii Europejskiej oraz:

b) udział³ wespół³producentów, spe³nij¹cych warunki, o których mowa w pkt 2 lit. b), w ³icznych kosztach produkcji audycji jest wiêkszoœciowy, a wespół³produkcja nie podlega kontroli wespół³producentów niespe³nij¹cych warunków, o których mowa w pkt 2 lit. b),

6) w stosunku odpowiadaj¹cym proporcji udział³u wespół³producentów, spe³nij¹cych warunki, o których mowa w pkt 2 lit. b), w ³icznych kosztach produkcji, jeżeli wyprodukowana zosta³a w wiêkszoœci przez zespó³ twórczy, do którego zalicza siê w szczególnoœci: reŹysera, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch g³ównych ról i kompozytora, stale zamieszkuj¹cych w państwach cz³onkowskich Unii Europejskiej, mimo niespe³nienia przez audycjê wymogów przewidzianych w pkt 1-3.”,

e) dodaje siê ust. 7-9 w brzmieniu:

„7. Krajowa Rada moŹe okreœlić, w drodze rozporządzenia:

1) wyŹszy udział³ w programie telewizyjnym audycji wytworzonych pierwotnie w jêzyku polskim i audycji europejskich w kwartalnym czasie nadawania programu niŹ ustalony w ust. 1 i 4, z zachowaniem proporcji audycji wytworzonych pierwotnie w jêzyku polskim i audycji europejskich,

2) wyŹszy udział³ w programie utworów s³owno-muzycznych wykonywanych w jêzyku polskim w kwartalnym czasie nadawania programu niŹ ustalony w ust. 2,

3) niŹszy udział³ w programie telewizyjnym audycji wytworzonych pierwotnie w jêzyku polskim, audycji europejskich, audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezaleŹnych, audycji wytworzonych pierwotnie w jêzyku polskim przez producentów niezaleŹnych - dla programów wyspecjalizowanych, niŹ ustalony w ust. 1 i 4 i w art. 15a ust. 1 i 2,

4) niŹszy udział³ w programie radiowym lub telewizyjnym utworów s³owno-muzycznych wykonywanych w jêzyku polskim dla programów wyspecjalizowanych, niŹ ustalony w ust. 2,

5) warunki, w jakich moŹe nast¹piê podwyŹszenie lub obniŹenie minimalnych udział³ów, o których mowa w pkt 1-4,

- z uwzglêdnieniem charakteru poszczególnych programów i kategorii nadawców.

8. Krajowa Rada, okreœlaj¹ac charakter programu, uwzglêdnia treœć programu i formy audycji oraz grupê odbiorców, dla której jest on przeznaczony, a okreœlaj¹ac kategoriê nadawcy uwzglêdnia jego ustawowe zada-

nia, liczbę potencjalnych odbiorców programu, obszar możliwego odbioru oraz stopień zurbanizowania tego obszaru.

9. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu trwania audycji i utworów, o których mowa w ust. 7 oraz czas jej przechowywania z uwzględnieniem zakresu informacji o ewidencjonowanych audycjach i utworach.”;

10) w art. 15a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, co najmniej 10% miesięcznego czasu nadawania programu - z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów. W czasie przeznaczonym na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, audycje wytworzone w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie powinny stanowić co najmniej 50%.

2. Nadawcy programów telewizyjnych i radiowych przeznaczają na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim przez producentów niezależnych, co najmniej 6% miesięcznego czasu nadawania programu - z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów. W czasie przeznaczonym na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim przez producentów niezależnych, audycje wytworzone w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie powinny stanowić co najmniej 50%.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu trwania europejskich audycji telewizyjnych wytworzonych przez producentów niezależnych i audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim przez producentów niezależnych oraz czas jej przechowywania, z uwzględnieniem zakresu informacji o ewidencjonowanych audycjach.”;

11) skreśla się art. 15b;

12) po art. 15b dodaje się art. 15c w brzmieniu:

„Art. 15c. Dialogi w audycjach przeznaczonych dla dzieci muszą¹ być nadawane w języku polskim (dubbingowane).”;

13) w art. 16 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalny wymiar czasowy reklam i telesprzedaży w programach publicznej radiofonii i telewizji - działających na podstawie art. 21a - niższy niż określony w art. 16 ust. 2, oraz szczególne warunki ich emisji, uwzględniając rodzaj i charakter programu.”;

14) w art. 16a:

a) w ust. 5 po wyrazach „w ust. 3” dodaje się wyrazy „i 4”,

b) w ust. 7 po wyrazach „w programach” dodaje się wyraz „licencjonowanych”;

15) w art. 16b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazane jest nadawanie reklamy:

- 1) wyrobów tytoniowych, rekwizytów tytoniowych, produktów imitujących wyroby lub rekwizyty tytoniowe oraz symboli związanych z używaniem tytoniu,
- 2) napojów alkoholowych, z wyjątkiem piwa, którego reklama jest dozwolona z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 732 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 oraz z 2001 r. Nr 60, poz. 610, Nr 120, poz. 1268, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 131, poz. 1478),
- 3) usług medycznych świadczonych wyłącznie na podstawie skierowania lekarza i środków farmaceutycznych wydawanych wyłącznie z przepisu lekarza,
- 4) gier losowych i zakładów wzajemnych, z wyjątkiem gier liczbowych, loterii pieniężnych, fantowych, loterii promocyjnych i audioteksowych.”;

16) w art. 16c wyraz „kryptoreklamy” zastępuje się wyrazami „reklamy ukrytej”;

17) po art. 16c dodaje się art. 16d w brzmieniu:

- „Art. 16d. 1. Dozwolone jest przedstawianie w audycji towaru, us³ugi, nazwy znaku towarowego za wynagrodzeniem, jeżeli nadawca zamieści informację o tym fakcie, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Obowiązkowi zamieszczenia informacji, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do filmów rozpowszechnianych w dystrybucji kinowej.
 3. Zakazy dotyczące reklamy określone ustaw¹ stosuje się odpowiednio.
 4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki zamieszczania informacji, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze charakter nadawcy, rodzaj towaru, us³ugi, nazwę znaku towarowego.”;

18) w art. 17:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Sponsorowane audycje lub inne przekazy są oznaczone przez wskazanie sponsora na ich początku lub na końcu. Wskazanie sponsora może zawierać tylko jego nazwę, firmę, adres, znak towarowy lub inne oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorcę.
2. Wskazanie sponsora nie może zawierać nazwy, adresu, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę lub innego sponsora, jego działalność, towar lub usługę, których reklama jest zakazana.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

- „8. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób sponsorowania audycji lub innych przekazów, z uwzględnieniem w szczególności czasu emisji, wskazania sponsora oraz sposobu rozpowszechniania

nia informacji o sponsorze w zapowiedzi audycji albo po zakończeniu audycji lub innego przekazu, a także w czasie trwania audycji lub innego przekazu.”,

c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji sponsorowanych audycji lub innych przekazów oraz zakres informacji objętych tą ewidencją - z uwzględnieniem w szczególności charakteru audycji lub innego przekazu.”;

19) w art. 18:

a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Zabronione jest nadawanie audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, w szczególności zawierające treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujące przemoc.

5. Audycje lub inne przekazy, inne niż te, o których mowa w ust. 4, zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój niepełnoletnich, mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Nadawcy obowiązani są zamieszczać symbole graficzne, mające na celu ochronę niepełnoletnich widzów, kwalifikujące rozpowszechniane audycje lub inne przekazy.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki kwalifikowania, rozpowszechniania i sposób zapowiadania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5,

2) cechy audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5a i odpowiadające im symbole graficzne oraz sposób ich prezentacji, - z uwzględnieniem szkodliwości audycji lub innych przekazów w poszczególnych kategoriach wiekowych niepełnoletnich widzów.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Krajowa Rada może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowe kategorie wiekowe niepełnoletnich widzów oraz określić dla tych kategorii dłuższy przedział czasowy, niż określony w ust. 5, uwzględniając szkodliwość audycji lub innych przekazów w poszczególnych kategoriach wiekowych niepełnoletnich widzów.”;

20) po art. 20b dodaje się art. 20c w brzmieniu:

„Art. 20c. Nadawcy i operatorzy kablowi są zobowiązani do zapłaty wynagrodzeń na rzecz uprawnionych twórców lub podmiotów praw pokrewnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904 oraz z 2001 r. Nr 128, poz. 1408).”;

21) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Do zadań publicznej radiofonii i telewizji należą w szczególności:

- 1) tworzenie, produkowanie i rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych,
- 2) rozpowszechnianie przekazów tekstowych,
- 3) popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej,
- 4) upowszechnianie wiedzy o języku polskim,
- 5) tworzenie i udostępnianie programów edukacyjnych, na użytek środowisk polonijnych oraz Polaków zamieszkałych za granicą, a także
- 6) prowadzenie prac nad nowymi technikami tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych,
- 7) świadczenie usług teleinformacyjnych, multimedialnych i audiowizualnych,
- 8) prowadzenie działalności produkcyjnej, usługowej i handlowej związanej z twórczością audiowizualną, w tym eksportu i importu.

2. Programy publicznej radiofonii i telewizji powinny:

- 1) służyć polskiej racji stanu,
- 2) służyć kultywowaniu polskiej tradycji narodowej i zachowaniu tożsamości narodowej,
- 3) rozwijać w społeczeństwie wiedzę o państwie i jego zasadach konstytucyjno-ustrojowych,
- 4) kierować się odpowiedzialnością za słowo i dbać o dobre imię publicznej radiofonii i telewizji,
- 5) rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą,
- 6) sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej,
- 7) umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywanie prawa do kontroli i krytyki społecznej,
- 8) służyć rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego,
- 9) respektować chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki,
- 10) służyć umacnianiu rodziny,
- 11) służyć kształtowaniu postaw prozdrowotnych,
- 12) służyć zwalczaniu patologii społecznych,

13) uwzględniać potrzeby mniejszości narodowych i grup etnicznych.”;

22) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Szczegółowy zakres zadań, określonych w art. 21 ust. 1 pkt 1-5 w stosunku do poszczególnych nadawców programów publicznej radiofonii i telewizji, o których mowa w art. 26, określa porozumienie pomiędzy Przewodniczącym Krajowej Rady a właściwą jednostką publicznej radiofonii i telewizji, zwane „licencją”.

2. Licencja udzielana jest na wniosek nadawcy. Nadawca zobowiązany jest złożyć w Krajowej Radzie wniosek o udzielenie licencji w terminie 12 miesięcy przed wygaśnięciem licencji poprzedniej.

3. Przewodniczący Krajowej Rady zawiera porozumienie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie uchwały Krajowej Rady.

4. Licencji udziela się na okres 4 lat.

5. Licencja określa w szczególności:

1) osobę nadawcy i jego siedzibę,

2) rodzaj i charakter programów objętych licencją,

3) obowiązki programowe nadawcy, w szczególności obowiązki służące wykonywaniu zadań określonych w art. 21 ust. 1 i 2, w tym preferowane gatunki audycji,

4) minimalny dobowy czas nadawania programów,

5) szczegółowe warunki techniczne rozpowszechniania programów,

6) minimalną prognozowaną wysokość wpływów z opłat abonamentowych w kolejnych latach,

7) zakres i formę corocznego sprawozdania nadawcy z wykonywania licencji, w tym rozliczenia wpływów abonamentowych,

8) termin wygaśnięcia licencji.

6. Licencja jest udzielana bez opłat.

7. Nadawca jest zobowiązany do składania Krajowej Radzie rocznego sprawozdania z wykonania licencji, w zakresie i formie przewidzianej w licencji, do dnia 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy.”;

23) w art. 22 w ust. 2 po wyrazie „umożliwiają” dodaje się wyrazy „w programach licencjonowanych”;

24) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają partiom politycznym możliwość przedstawiania stanowiska w ważnych sprawach publicznych.

2. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do partii politycznych, które w ostatnio przeprowadzonych wyborach do Sejmu:

- 1) samodzielnie tworzyć komitet wyborczy otrzymały w skali kraju co najmniej 3% ważnie oddanych głosów na swoje okręgowe listy kandydatów na posłów albo
- 2) weszły w skład koalicji wyborczej, której okręgowe listy kandydatów na posłów otrzymały w skali kraju co najmniej 6% ważnie oddanych głosów,
uwzględniając w szczególności charakter nadawców.”;

25) w art. 24 w ust. 1 po wyrazach „w programach” dodaje się wyraz „licencjonowanych”;

26) art. 25 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 25. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane tworzyć i rozpowszechniać w programach licencjonowanych audycje oświatowe dla szkół, placówek oświatowo-wychowawczych oraz szkół wyższych.
2. Koszty tworzenia audycji, o których mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu państwa.
 3. Zakres i sposób prowadzenia działalności przewidzianej w ust. 1 oraz zasady pokrywania jej kosztów są ustalane w porozumieniach zawieranych między ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”;

27) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

- „Art. 25a. 1. Koszty tworzenia i produkowania audycji w programie radiowym i telewizyjnym dla odbiorców za granicą są pokrywane z budżetu państwa, w granicach określonych ustawą budżetową.
2. Zakres i sposób prowadzenia działalności przewidzianej w ust. 1 oraz warunki pokrywania jej kosztów są ustalane w porozumieniach zawieranych między ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”;

28) art. 26 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 26. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji działają w formie jednoosobowej spółki akcyjnej Skarbu Państwa, zwanej dalej „spółką”, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Do spółek stosuje się, z zastrzeżeniem art. 26-30 i art. 31 ust. 3 przepisy, Kodeksu spółek handlowych, z wyłączeniem art. 402.
2. Jednostkami telewizji publicznej są:
 - 1) „Telewizja Polska - Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia, produkowania i rozpowszechniania programów telewizyjnych o charakterze ogólnokrajowym i programu „TV Polonia”,
 - 2) „Polska Telewizja Regionalna - Spółka Akcyjna”, zawiązana z wyjątkowym udziałem „Telewizji Polskiej - Spółki Akcyjnej” w celu tworzenia, produkowania i rozpowszechniania programu telewizyjnego o charakterze ogólnokrajowym oraz regionalnych pasm programowych uwzględniających w szczególności audycje informacyjne i publicystyczne.
 3. Jednostkami radiofonii publicznej są:

- 1) spółka „Polskie Radio - Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia, produkowania i rozpowszechniania czterech programów radiowych o charakterze ogólnokrajowym,
 - 2) spółki zawiązane w celu tworzenia, produkowania i rozpowszechniania regionalnych programów radiowych, zwane dalej „spółkami radiofonii regionalnej”.
4. Z zastrzeżeniem art. 26a, programy określone w ust. 2 i 3 s¹ rozpowszechniane drog¹ emisji naziemnej, natomiast program „TV Polonia” jest rozpowszechniany wy³cznie drog¹ emisji satelitarnej.
 5. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji mog¹ tworzyć i rozpowszechniać programy inne niż programy licencjonowane na zasadach określonych dla programów wymagających koncesji.”;

29) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji lub spółki z wy³cznym udziałem tych jednostek mog¹ rozpowszechniać sygnały multipleksów zawierających programy, o których mowa w art. 26.

2. Do funkcjonowania multipleksów, o których mowa w ust. 1 i do wprowadzania do nich programów innych nadawców niż wymienieni w art. 26 stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 5a.
3. Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty na wniosek jednostki lub spółki, o których mowa w ust. 1, przekazuje częstotliwości do rozpowszechniania sygnałów multipleksów określonych w ust. 1, zapewniając pokrycie zasięgiem odbioru cyfrowego obszaru przeznaczenia poszczególnych programów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Przewodniczący Krajowej Rady na wniosek jednostki lub spółki, o których mowa w ust. 1, występuje do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty z wnioskiem o uwzględnienie częstotliwości potrzebnych do celów określonych w ust. 3, w planie zagospodarowania częstotliwości w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321, Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253).”;

30) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada nadzorcza spółki liczy od pięciu do dziewięciu członków. Z zastrzeżeniem art. 30 ust. 2, członków rady nadzorczej powołuje Krajowa Rada, z wyjątkiem jednego, którego powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”;

31) art. 28a otrzymuje brzmienie:

„Art. 28a. 1. Rady programowe Polskiego Radia S.A. i Telewizji Polskiej S.A liczą po 15 członków, powoływanych przez Krajową Radę z grona osób legitymujących się doświadczeniem w dziedzinie kultury i mediów, w tym 10 członków spośród osób rekomendowanych przez ugrupowania parlamentarne., a pozostałych 5 spośród grona osób legitymujących się doświadczeniem i dorobkiem i doświadczeniem w sferze kultury i mediów

2. Rady programowe Polskiej Telewizji Regionalnej S.A. liczy 17 członków, z tym że 16 członków powołuje sejmiki wojewódzkie, po jednym z każdego sejmiku wojewódzkiego, a jednego członka będzie przewodniczącym Rady Programowej powołuje Krajowa Rada.
3. Rady programowe spółek radiofonii regionalnej liczy 7 członków powoływanych przez Krajową Radę z grona osób legitymujących się doświadczeniem w dziedzinie kultury i mediów, w tym 4 członków spośród osób rekomendowanych przez ugrupowania parlamentarne.
4. Kadencja rady programowej trwa 4 lata.
5. Rada programowa podejmuje uchwały zawierające oceny poziomu i jakości programu bieżącego oraz programów ramowych. Uchwały w sprawach programowych, podejmowane większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady, są przedmiotem obrad i postanowień rady nadzorczej.
6. Rady programowe składają corocznie Krajowej Radzie, nie później niż do dnia 28 lutego, opinie dotyczące realizacji licencji w zakresie programu.
7. Członkom rady programowej przysuguje dieta wypłacana przez spółkę w wysokości ustalonej przez Krajową Radę.
8. Zarząd spółki zapewnia członkom rady programowej organizacyjne i finansowe warunki dokonywania ocen poziomu i jakości wyemitowanego programu.”;

32) art. 29 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 29. 1. W walnym zgromadzeniu spółek Telewizja Polska S.A., Polskie Radio S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej Skarbu Państwa reprezentowany jest przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.
2. W walnym zgromadzeniu spółki Polska Telewizja Regionalna S.A. właściwie reprezentowany jest przez Zarząd Telewizji Polskiej S.A.,
 3. Zarząd spółki „Telewizja Polska” S.A. nie ma prawa do rozporządzania akcjami lub prawami z akcji spółki „Polska Telewizja Regionalna”, a także do ustanowienia obciążeń na tych akcjach lub prawach z akcji.”;

33) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

- „Art. 29a 1. Zarząd spółki nie jest związany poleceniami i zakazami ustanowionymi przez walne zgromadzenie, jeżeli dotyczą one treści programu. Sprawy, w których Walne Zgromadzenie może ustanawiać ograniczenia dotyczące członków zarządu określa statut spółki w zakresie dozwolonym przez Kodeks spółek handlowych.
2. Zmiana statutu spółki wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady.”;

34) art. 30 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 30. 1. Tworzenie regionalnych pasm programowych, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 należy do jednostek terenowych „Polskiej

Telewizji Regionalnej - Spółka Akcyjna". Udział regionalnych pasm programowych w dobowym czasie nadawania programu spółki nie może być niższy niż 4 godziny pomiędzy godzinami 7.00 a 22.00.

2. Organizację oraz sposób i zakres działania „Polskiej Telewizji Regionalnej - Spółki Akcyjnej” określa jej statut zatwierdzany - na wniosek Zarządu Telewizji Polskiej S.A. przez Krajową Radę.
3. Krajowa Rada, na wniosek zarządu „Polskiej Telewizji Regionalnej - Spółki Akcyjnej”, określi minimalny udział audycji tworzonych i produkowanych przez jednostki terenowe spółki w jej programie ogólnokrajowym.
4. Krajowa Rada na podstawie uchwały ustala minimalny udział „Polskiej Telewizji Regionalnej - Spółki Akcyjnej” we wpływach z opłat, o których mowa w art. 48 i 49.”;

35) w art. 30a skreśla się ust. 2;

36) w art. 31:

a) w ust. 1:

- wyraz „spółek” zastępuje się wyrazami „jednostek radiofonii i telewizji publicznej” ,
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3)z reklam, audycji sponsorowanych i telesprzedaży,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przychodami jednostek publicznej radiofonii i telewizji mogą być również dotacje z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.”;

37) w art. 32 po wyrazach „Krajowej Rady” dodaje się wyrazy „fundacje, oraz”;

38) w art. 33 w ust. 1 wyrazy „wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji” zastępuje się wyrazami „wyłączeniem programów licencjonowanych”;

39) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - ogłasza w drukowanych dziennikach prasowych informacje o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych poprzez emisję drogą naziemną lub wprowadzenie programu do multipleksu, oraz ustala termin, nie krótszy niż 1 miesiąc od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Rozpatrzenie wniosku o udzielenie koncesji powinno nastąpić w terminie, nie dłuższym niż 9 miesięcy od dnia opublikowania ogłoszenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do zmian koncesji polegających na uzupełnieniu sposobów emisji programu rozpowszechnianego drogą naziemną o możliwość wprowadzania programu do multipleksu.”;

40) w art. 35:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „stałą”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej koncesja dla spółki z udziałem osób zagranicznych może być udzielona, jeżeli:

1) udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 33%,

2) umowa lub statut spółki przewidują, że:

a) członkami zarządu spółki będą w większości obywatele polscy,

b) w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział osób zagranicznych i podmiotów kontrolowanych przez osoby zagraniczne nie może przekroczyć 33%,

c) członkami rady nadzorczej spółki będą w większości obywatele polscy.”,

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej koncesja dla spółki z udziałem osób zagranicznych może być udzielona, jeżeli:

1) udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 49%,

2) umowa lub statut spółki przewidują, że:

a) członkami zarządu spółki będą w większości obywatele polscy,

b) w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział osób zagranicznych i podmiotów kontrolowanych przez osoby zagraniczne nie może przekroczyć 49%,

c) członkami rady nadzorczej spółki będą w większości obywatele polscy.

4. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej koncesja może być również udzielona:

1) osobie zagranicznej, lub

2) podmiotowi kontrolowanemu przez osobę zagraniczną,

- których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie, będącym członkiem Unii Europejskiej, nie stosując ograniczeń zawartych w ust. 3.”;

41) w art. 36:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących telekomunikacji i środków społecznego przekazu oraz obowiązujących Polskę przepisów prawa międzynarodowego i ratyfikowanych umów międzynarodowych.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować zagrożenie interesów kultury na-

rodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz naruszenie tajemnicy państwowej.

3. Koncesji nie udziela się jeżeli:

- 1) wnioskodawca ubiegający się o koncesję na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego za pomocą sieci stacji nadawczych obejmujących zasięgiem powyżej 80% pokrycia ludnościowego kraju rozpowszechnia na podstawie koncesji program radiowy lub telewizyjny o tym zasięgu, b' d' Y jest w' a' e' c' i' e' l' e' m' d' z' i' e' n' n' i' k' a' o' z' a' s' i' e' g' u' o' g' o' l' n' o' k' r' a' j' o' w' y' m' ,
- 2) wnioskodawca ubiegający się o koncesję na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego za pomocą stacji nadawczej lub stacji nadawczych obejmujących zasięgiem miasto powyżej 100 tys. mieszkańców rozpowszechnia program radiowy lub telewizyjny za pomocą stacji nadawczych obejmujących zasięgiem powyżej 80% pokrycia ludnościowego kraju,
- 3) wnioskodawca ubiegający się o koncesję na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego za pomocą stacji nadawczej lub stacji nadawczych obejmujących zasięgiem miasto do 200 tys. mieszkańców rozpowszechnia program - odpowiednio radiowy lub telewizyjny - na danym obszarze,
- 4) wnioskodawca ubiegający się o koncesję na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego za pomocą stacji nadawczej lub stacji nadawczych obejmujących zasięgiem miasto powyżej 200 tys. mieszkańców rozpowszechnia dwa lub więcej innych programów - odpowiednio radiowych lub telewizyjnych - na danym obszarze,
- 5) wnioskodawca ubiegający się o koncesję na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego rozpowszechnia inny program - odpowiednio radiowy lub telewizyjny - o tym samym charakterze, na danym obszarze.”,

c) dodaje się ust. 4-8 w brzmieniu:

- „4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się do programów rozpowszechnianych wyłącznie w drodze emisji satelitarnej lub przeznaczonych wyłącznie do rozprowadzania w sieciach kablowych lub w ramach sygnałów multipleksów naziemnych lub satelitarnych.
5. Dla celów stosowania przepisów ust. 3 ubieganie się o koncesję na rozpowszechnianie programu lub dysponowanie udziałem w rynku przez przedsiębiorcę zależnego przypisuje się przedsiębiorcy dominującemu w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 122, poz. 1319 oraz z 2001 r. Nr 154, poz. 1800).
6. Przedsiębiorca objęty zakazem udzielenia koncesji, o którym mowa w ust. 3 i 5 nie może bezpośrednio lub pośrednio posiadać oraz wykonywać praw z akcji lub udziałów stanowiących więcej niż 20% kapitału zakładowego podmiotu wykonującego koncesję.
7. Czynności prawne dokonane z naruszeniem ust. 6 są nieważne.,
8. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do programów rozpowszechnianych na podstawie licencji.”;

42) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koncesja określa w szczególności:

- 1) osobę nadawcy, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
- 2) przedmiot działalności objętej koncesją,
- 3) sposób rozpowszechniania programu (emisja drog¹ naziemną¹, emisja drog¹ satelitarną¹, wprowadzanie do sieci kablowej lub wprowadzanie do multipleksu) oraz:
 - dla emisji drog¹ naziemną¹:
 - a) lokalizację i nazwę stacji nadawczej,
 - b) częstotliwość,
 - c) maksymalną moc promieniowania¹,
 - d) wysokość zawieszenia anteny,
 - e) charakterystykę promieniowania anteny,
 - f) polaryzację,
 - dla emisji drog¹ satelitarną¹:
 - g) nazwę wykorzystywanego satelity i numer transpondera,
 - h) położenie satelity na orbicie,
 - i) częstotliwość,
 - j) lokalizację naziemnej stacji nadawczej,
 - dla rozpowszechniania poprzez wprowadzanie do sieci kablowej:
 - k) lokalizację stacji czołowej,
 - l) obszar objęty siecią kablową¹,
 - dla rozpowszechniania poprzez wprowadzanie do multipleksu:
 - ³) operatora multipleksu,
 - m) oznaczenie multipleksu,
- 4) rodzaj i charakter programu zgodny z określonym w ogłoszeniu,
- 5) minimalny dobowy czas rozpowszechniania programu,
- 6) przewidywany udział³ audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 w programie telewizyjnym, albo utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2 i 3 w programie radiowym,
- 7) datę rozpoczęcia rozpowszechniania programu,
- 8) wysokość opłat za udzielenie koncesji,
- 9) termin wygaśnięcia koncesji,
- 10) strukturę kapitałową¹ podmiotu wykonującego koncesję oraz obowiązki informacyjne służące do kontroli zmian tej struktury,
- 11) innego rodzaju obowiązki informacyjne mające na celu kontrolę realizacji przepisów ustawy, a w szczególności art. 35 i 36,

- 12) rodzaj i warunki stosowanego dostępu warunkowego,
 - 13) zobowiązania w zakresie struktury gatunkowej oraz tematyki programu i tworzących go audycji zgodne z charakterem programu określonym w koncesji,
 - 14) postanowienia służące realizacji zadań przewidzianych w art. 39 i art. 39a ustawy,
 - 15) wysokość kwoty przeznaczonej w ciągu roku na finansowanie produkcji europejskich filmów fabularnych i seriali fabularnych oraz filmów dokumentalnych i animowanych, wytworzonych pierwotnie w języku polskim, przy czym kwota ta nie może stanowić mniej niż 2% wysokości rocznych przychodów uzyskiwanych w związku z wykonywaniem koncesji.”
- b) ust. 3a-4 otrzymują brzmienie:
- „3a. Jeżeli do rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych wymagana jest rezerwacja częstotliwości, dokonuje się jej wraz z koncesją. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio przepisy art. 22 i 23 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne.
4. Wniosek o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programu poprzez emisję drogą naziemną, rozszerzenie koncesji o nową stację nadawczą lub wprowadzanie programu do multipleksu składa się tylko w związku z ogłoszeniem, o którym mowa w art. 34 ust. 1. Wniosek składa się na formularzach urzędowych. Wzór formularza urzędowego oraz wykaz dodatkowych dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, określa, w drodze rozporządzenia Krajowa Rada, uwzględniając wymagania zawarte w ust. 5 i 6.”
- c) ust. 5-6 otrzymują brzmienie:
- „5. Wniosek o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego powinien zawierać:
- 1) oznaczenie wnioskodawcy ze wskazaniem obywatelstwa w przypadku osób fizycznych,
 - 2) wskazanie siedziby (osoby prawne) lub stałego miejsca zamieszkania (osoby fizyczne) oraz adresu wnioskodawcy,
 - 3) oznaczenie ogłoszenia o możliwości uzyskania koncesji stanowiącego podstawę wniosku,
 - 4) oznaczenie rodzaju i charakteru programu,
 - 5) określenie sposobu rozpowszechniania programu (emisja drogą naziemną, emisja drogą satelitarną, wprowadzanie do sieci kablowej lub do multipleksu), w przypadku programu emitowanego drogą naziemną - obszaru, na którym ma być odbierany program, odpowiedniego dla lokalizacji i mocy promieniowanej podanej w ogłoszeniu, a w przypadku programu radiowego emitowanego drogą naziemną - także zakresu częstotliwości (fale ultrakrótkie, krótkie, średnie),
 - 6) wskazanie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 3,

- 7) określenie czasu obowiązywania koncesji,
 - 8) informacje o działalności wnioskodawcy oraz wspólników lub akcjonariuszy w spółce będącej wnioskodawcą, w dziedzinie telekomunikacji oraz środków społecznego przekazu w okresie 5 lat przed złożeniem wniosku,
 - 9) oświadczenie o postępowaniach prawnych przeciwko wnioskodawcy w związku z działalnością, o której mowa w pkt 8, a w szczególności o postępowaniach na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. Prawo telekomunikacyjne, ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i Nr 93, poz. 1027), ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, art. 202, 212 i 216 Kodeksu karnego oraz art. 23 i 24 Kodeksu cywilnego.
6. Krajowa Rada przed wydaniem koncesji wnioskodawcy, który przed złożeniem wniosku o koncesję prowadził lub prowadzi działalność w dziedzinie telekomunikacji oraz środków społecznego przekazu zasięga opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawie realizacji obowiązków wynikających z ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.”;
- 43) po art. 37 dodaje się art. 37¹ w brzmieniu:
- „Art. 37¹. 1. Wprowadzenie do publicznego obrotu akcji lub praw do akcji spółki posiadającej koncesję na rozpowszechnianie programów nie może naruszać przepisów ustawy odnoszących się do struktury własnościowej i ograniczeń zmian kapitałowych w podmiotach wykonujących koncesje na rozpowszechnianie programów.
 2. Kontroli spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1 dokonuje Komisja Papierów Wartościowych i Giełd po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady przy rozpatrywaniu wniosku o dopuszczenie do publicznego obrotu papierów wartościowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715, z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1351, Nr 154, poz. 1799 i Nr 154, poz. 1800).”;
- 44) po art. 37a dodaje się art. 37b i 37c w brzmieniu:
- „Art. 37b. 1. Koncesja może być udzielona na okres nie krótszy niż 3 lata oraz nie dłuższy niż 10 lat w przypadku telewizji i 7 lat w przypadku radiofonii.
 2. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż okres maksymalny przewidziany w ust. 1, koncesja może być przedłużona do pełnych 7 lat w przypadku radiofonii i do 10 lat w przypadku telewizji.

3. Przed^użenie koncesji, o której mowa w ust. 2, następuje na wniosek podmiotu wykonuj¹cego koncesję z^ożony nie później niż przed up³ywem 6 miesięcy przed dat¹ wygaśnięcia koncesji.

Art. 37c. 1. Przewodnic¹cy Krajowej Rady - na podstawie uchwa³y Krajowej Rady - wszczyna postępowanie w sprawie ponownego wydania koncesji na wniosek nadawcy, z^ożony nie wcześniej niż na 12 miesięcy i nie później niż na 9 miesięcy przed up³ywem czasu, na który koncesja zosta³a udzielona.

2. Informację o wszczęciu postępowania podaje się do publicznej wiadomości.
3. W postępowaniu w sprawie ponownego wydania koncesji nie stosuje się przepisów art. 34.
4. Krajowa Rada może odmówić ponownego wydania koncesji, jeżeli:
 - 1) ocena dział³alności nadawcy dokonana na podstawie art. 36 nie uzasadnia ponownego wydania koncesji,
 - 2) dotychczasowa dział³alność nadawcy narusza³a przepisy reguluj¹ce tworzenie i rozpowszechnianie programów, w tym obowi¹zuj¹ce Rzeczpospolit¹ Polsk¹ przepisy prawa międzynarodowego,
 - 3) nast¹pi³a istotna zmiana warunków technicznych w zakresie możliwości rozpowszechniania programów.”;

45) w art. 38 w pkt 2 wyraz „dominującej” zastępuje się wyrazami „określonej w artykule 36 ust. 3,”;

46) skreśla się art. 39;

47) w art. 39a w ust. 1 wyrazy „w sieciach kablowych lub w sposób rozsiewczy satelitarny” zastępuje się wyrazami „poprzez wprowadzanie do sieci kablowej lub emisję drogą satelitarną”;

48) w art. 39b w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) instytucja kultury.”;

49) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Za udzielenie koncesji pobiera się op³atę.

2. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem w³acęciwym do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporz¹dzenia, wysokość op³aty, o której mowa w ust. 1 oraz sposób jej wnoszenia, uwzględniaj¹c sposób rozpowszechniania, kategorię nadawcy i charakter programu. Przepis art. 15 ust. 8 stosuje się odpowiednio.

3. Roz^ożenia na raty op³aty koncesyjnej dokonuje się przy zastosowaniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216 i Nr 120, poz. 1268, Nr 122, poz. 1315 z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 125, poz. 1368 i 130, poz. 1452).”;

50) art. 40a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 40a. 1. Na usprawnienie prac Biura Krajowej Rady, zakup sprzętu komputerowego wraz z oprogramowaniem, szkolenia i inne formy podnoszenia kwalifikacji pracowników Biura Krajowej Rady przeznaczają się 5% z opłat określonych w art. 40 ust. 1 i art. 42 ust. 1, która to kwota stanowi dochód ośrodka specjalnego Biura Krajowej Rady, w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778, Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251, Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 125, poz. 1368, Nr 98, poz. 1070, Nr 102, poz. 1116 i Nr 145, poz. 1623).
2. Szczegółowy sposób rozdysponowania wpływów, stanowiących dochód ośrodka specjalnego, ustala - na podstawie Uchwały Krajowej Rady - Przewodniczący Krajowej Rady.”;

51) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:

- „Art. 40b. 1. Nabycie lub objęcie udziałów albo akcji, bądź nabycie prawa z udziałów lub akcji przez osobę zagraniczną w spółce, która posiada koncesję na rozpowszechnianie programu, wymaga zezwolenia Przewodniczącego Krajowej Rady, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 ust. 3, 35 ust. 2-4, 36 ust. 2 i 3 oraz art. 38.
2. Czynność, o której mowa w ust. 1, dokonana przez podmiot w stosunku do którego osoba zagraniczna jest podmiotem dominującym w rozumieniu ustawy z 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1117) uważa się za czynność dokonaną przez podmiot dominujący.
3. Przewodniczący Krajowej Rady wydaje i cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie uchwały Krajowej Rady.
4. Czynności dokonane bez zezwolenia są nieważne.
5. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do osób zagranicznych, których siedziby znajdują się w państwach będących członkami Unii Europejskiej.”;

52) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Rozpowszechnianie sygnału multipleksu

- Art. 40c. 1. Rozpowszechnianie sygnału multipleksu wymaga uzyskania koncesji, z zastrzeżeniem art. 26a. Organem właściwym w sprawach koncesji na rozpowszechnianie sygnału multipleksu jest Przewodniczący Krajowej Rady.
2. W przypadku kiedy rozpowszechnianie sygnału multipleksu wymaga rezerwacji częstotliwości, Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - ogłasza w drukowanych dziennikach prasowych informacje o możliwości ubiegania się o

koncesję na rozpowszechnianie sygnału multipleksu i o podstawowych warunkach koncesji.

3. Do koncesji na rozpowszechnianie sygnału multipleksu stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 ust. 2 i 3, 34 ust. 2 i 3, 37 ust. 3 i 3a oraz art. 38.
4. Koncesja na rozpowszechnianie sygnału multipleksu dla spółki z udziałem osób zagranicznych może być udzielona jeżeli:
 - 1) udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 49%,
 - 2) umowa lub statut spółki przewidują, że:
 - a) członkami zarządu spółki będą w większości obywatele polscy,
 - b) w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów osób zagranicznych i podmiotów kontrolowanych przez osoby zagraniczne nie może przekroczyć 49%,
 - c) członkami rady nadzorczej spółki będą w większości obywatele polscy.
 - 3) osobie zagranicznej, lub
 - 4) podmiotowi kontrolowanemu przez osobę zagraniczną,
- których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie, będącym członkiem Unii Europejskiej, nie stosując ograniczeń zawartych w pkt 1 i 2.

Art. 40d 1. Wniosek o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie sygnałów multipleksu powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy ze wskazaniem obywatelstwa w przypadku osób fizycznych,
- 2) wskazanie siedziby (osoby prawne) lub stałego miejsca zamieszkania (osoby fizyczne) oraz adresu wnioskodawcy,
- 3) oznaczenie ogłoszenia o możliwości uzyskania koncesji stanowiącego podstawę wniosku, w przypadku gdy niezbędną jest rezerwacja częstotliwości,
- 4) informację o programach radiowych i telewizyjnych, wchodzących w skład sygnału multipleksu oraz sposobie ich porządkowania w ramach elektronicznego przewoźnika po programach, a w przypadku programów nie posiadających koncesji polskiej także informację o dostępie warunkowym,
- 5) zakres usług dodatkowych,
- 6) proponowane warunki umów z nadawcami programów i podmiotami świadczącymi usługi dodatkowe,
- 7) w przypadku rozpowszechniania sygnału multipleksu drogą naziemną, koncepcję techniczną funkcjonowania i uruchamiania multipleksu oraz sieci emisyjnej,
- 8) koncepcję ekonomiczno-finansową planowanej działalności,

- 9) dokumenty potwierdzaj¹ce zdolnoœæ finansowania planowanej dzia³alnoœci ,
 - 10) informacje o dzia³alnoœci wnioskodawcy oraz wspólników lub akcjonariuszy w spó³ce bêd¹cej wnioskodawc¹ w dziedzinie telekomunikacji oraz œrodków spo³ecznego przekazu w okresie 5 lat przed z³o¿eniem wniosku.
2. W postêpowaniu o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie sygna³u multipleksu ocenia siê w szczegó³noœci:
- 1) zdolnoœæ wnioskodawcy do dokonania koniecznych inwestycji i finansowania dzia³alnoœci objêtej koncesj¹,
 - 2) proponowany zasiêg oraz termin rozpoczêcia rozpowszechniania,
 - 3) proponowane warunki umów z nadawcami programów i podmiotami œwiadcz¹cymi us³ugi dodatkowe,
 - 4) zawartoœæ programów wchodz¹cych w sk³ad multipleksu,
 - 5) proponowane warunki wspierania dostêpnoœci urz¹dzeñ s³u¿¹cych do odbioru programów i korzystania z innych sk³adników sygna³u multipleksu.
3. Wniosek sk³ada siê na formularzach urzêdowych. Wzór formularza urzêdowego oraz wykaz dodatkowych dokumentów, które nale¿y do³czyæ do wniosku, okreœli, w drodze rozporz¹dzenia, Krajowa Rada, uwzglêdniaj¹c wymagania zawarte w ust. 1.
- Art. 40e. 1. Koncesja na rozpowszechnianie sygna³u multipleksu okreœla w szczegó³noœci:
- 1) dane i warunki, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 i 2, i pkt 5, 7-9,
 - 2) obowi¹zki operatora multipleksu wobec nadawców programów i warunki zawierania umów z nadawcami dotycz¹ce sposobu rozpowszechniania ich programów,
 - 3) programy telewizyjne lub radiowe wchodz¹ce w sk³ad sygna³u multipleksu.
2. Koncesja na rozpowszechnianie sygna³u multipleksu zawiera rezerwacjê czêstotliwoœci z uwzglêdnieniem warunków ich wykorzystania. Przepis art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. a)-e) oraz ust. 3a stosuje siê odpowiednio.
3. Koncesja na rozpowszechnianie sygna³u multipleksu mo¿e okreœlaæ inne warunki prowadzenia dzia³alnoœci niezbêdne dla realizacji przepisów ustawy, w tym:
- 1) minimaln¹ czêœæ pojemnoœci multipleksu przeznaczon¹ na cele rozpowszechniania programów,
 - 2) sposób uporz¹dkowania programów w elektronicznym przewodniku po programach.
4. Krajowa Rada wprowadza do koncesji programy licencjonowane lub koncesjonowane w Polsce nieuwzglêdnione we wniosku.

5. Operator multipleksu jest zobowiązany umieścić w sygnale multipleksu elektroniczny przewodnik po programach.
 6. Jeżeli koncesja na rozpowszechnianie sygnału multipleksu stanie się w części bezprzedmiotowa, w szczególności w razie zaprzestania rozpowszechniania programu przez nadawcę albo w przypadku istotnej zmiany możliwości technicznych rozpowszechniania programów w sygnale multipleksu, Krajowa Rada może odpowiednio zmieniać treść koncesji bez zgody operatora multipleksu, z uwzględnieniem jego uzasadnionych interesów.
 7. Koncesję na rozpowszechnianie sygnału multipleksu wydaje się na okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat.
 8. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące dokumentów i informacji, które powinien zawierać wniosek o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie sygnałów multipleksu, mając na względzie zapewnienie danych umożliwiających ocenę wniosków.
- Art. 40f. 1. Za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie sygnału multipleksu pobiera się opłatę.
2. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty oraz sposób jej wnoszenia, z uwzględnieniem sposobu, zasięgu rozpowszechniania sygnału multipleksu i charakteru programów przewidzianych do rozpowszechniania.
- Art. 40g. 1. Operator multipleksu nie może odmówić zawarcia umowy o wprowadzanie programu do multipleksu z nadawcą programu uprawnionym do wprowadzania tego programu do multipleksu.
2. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - na wniosek jednej ze stron, ustala w drodze decyzji warunki techniczne, finansowe i sposób rozliczeń związane z wprowadzaniem programu do multipleksu w sposób gwarantujący samodzielność nadawców oraz niedyskryminacyjne warunki rozpowszechniania, jeżeli umowa, o której mowa w ust. 1, nie została zawarta w ciągu 3 miesięcy od dnia wystąpienia przez nadawcę o jej zawarcie, a także gdy umowa zawarta między stronami nie umożliwia prowadzenia działalności zgodnie z ustawą albo z koncesją na rozpowszechnianie programu lub rozpowszechnianie sygnału multipleksu.
- Art. 40h. 1. Operator multipleksu sam lub w drodze umowy z dysponentem dostępu warunkowego jest obowiązany oferować dostęp warunkowy, w tym dekodery, wszystkim nadawcom programów na uzasadnionych, równoprawnych i nie dyskryminacyjnych warunkach.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadków, gdy dekodery są wyposażone w interfejsy umożliwiające osobom trzecim instalowanie i eksploatację innego systemu dostępu warunkowego.
 3. Urządzenia techniczne dostępu warunkowego powinny umożliwiać operatorowi sieci kablowej, bez ponoszenia nieuzasadnionych

kosztów, wykonywanie kontroli dostępu do oświadczonych przez niego usług.

4. Dysponent dostępu warunkowego powinien oferować dostęp, o którym mowa w ust. 1, na warunkach uzasadnionych kosztami wynikającymi z prowadzonego odrębnie rachunku kosztów i przychodów.
5. Uprawnieni z tytułu praw własności przemysłowej do systemów dostępu warunkowego lub elementów tych systemów i opartych na nich urządzeń, udzielając licencji w tym zakresie wytwórcom urządzeń dla konsumentów, obowiązani są stosować uzasadnione, niedyskryminacyjne warunki. Biorąc pod uwagę względy techniczne i handlowe, uprawnieni z tytułu tych praw nie mogą uzależniać udzielania licencji od warunków zakazujących lub utrudniających wyposażenie tego samego urządzenia:
 - 1) we wspólny interfejs pozwalający na połączenie z różnymi systemami dostępu,
 - 2) w środki techniczne charakterystyczne dla innego systemu dostępu, o ile licencjodawca stosuje się do odpowiednich, uzasadnionych warunków, zapewniających bezpieczeństwo transakcji operatorów dostępu warunkowego.
6. Odbiorniki telewizyjne zintegrowane z dekoderny cyfrowym powinny być wyposażone w co najmniej jedno urządzenie pozwalające na połączenie z urządzeniem technicznym dostępu warunkowego lub innymi elementami systemu telewizji cyfrowej.
7. Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, może określać, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsu, o którym mowa w ust. 2, kierując się aktualnym poziomem techniki.
8. Podmiot oferujący środki techniczne, o których mowa w ust. 1 dostosuje oferowane środki techniczne do wymagań zawartych w ust. 2-5 w terminie 2 lat od dnia(wejścia w życie niniejszej ustawy).

Art. 40i. 1. Przepisy art. 40i ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do elektronicznych przewodników po programach.

2. Elektroniczny przewodnik po programach powinien bezpośrednio po jego uruchomieniu wskazywać w jednakowy sposób wszystkie programy objęte przewodnikiem oraz umożliwiać bezpośrednio włączanie tych programów z nadrzędnego poziomu obejmującego programy i usługi oferowane użytkownikom.
3. Krajowa Rada może określać, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki dotyczące sposobu funkcjonowania elektronicznych przewodników po programach w celu zapewnienia pełnego dostępu użytkownikom do programów i usług oraz równoprawnego traktowania wszystkich nadawców i dostawców usług.
4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, Krajowa Rada, kierując się uzasadnionymi interesami odbiorców oraz potrzebą zapewnienia

pluralizmu, może określać preferencyjne warunki w zakresie zapewnienia użytkownikom informacji i ułatwionego dostępu poprzez elektroniczny przewodnik po programach do wszystkich lub niektórych programów wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 1, które są wprowadzane do multipleksu.

Art. 40j. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki i tryb zgłaszania dostępu warunkowego oraz elektronicznych przewodników po programach, a także tryb udostępniania zgłoszonych danych technicznych osobom trzecim instalującym lub eksploatującym aplikacje, o których mowa w art. 40h ust. 2 oraz art. 40i ust. 1 w sposób zapewniający rozwój rynku usług audiowizualnych oraz eliminowanie ograniczeń i utrudnień w dostępie użytkowników do programów i usług.”;

53) w art. 41 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Rozprowadzanie programu poprzez wprowadzanie do sieci kablowej wymaga zgłoszenia do rejestru.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy rozprowadzania w sieci kablowej programów działających na podstawie licencji publicznej radiofonii i telewizji o charakterze ogólnokrajowym i programu „TV Polonia” oraz innych programów nadawców krajowych rozpowszechnianych na danym obszarze z nadajników naziemnych.”;

54) w art. 43:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator sieci kablowej wprowadza programy do sieci kablowej w następującej kolejności:

- 1) licencjonowane programy publicznej radiofonii i telewizji o charakterze ogólnokrajowym, z uwzględnieniem właściwych terytorialnie regionalnych pasm programowych rozpowszechnianych na danym obszarze oraz program „TV Polonia”,
- 2) regionalne licencjonowane programy publicznej radiofonii rozpowszechniane na danym obszarze z nadajników naziemnych,
- 3) programy krajowych nadawców społecznych dostępne na danym obszarze,
- 4) programy innych nadawców rozpowszechniane na danym obszarze z nadajników naziemnych, na podstawie koncesji udzielonej na podstawie ustawy,
- 5) programy innych nadawców.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Krajowa Rada może, w drodze rozporządzenia, określić inne programy niż wymienione w ust. 1 pkt 1-3, które powinny być wprowadzane do sieci kablowych na określonym obszarze oraz kolejność ich wprowadzania, uwzględniając znaczenie oświatowe, kulturalne lub społeczne tych programów, możliwości techniczne rozprowadzania programów w sieciach kablowych oraz kierując się potrzebą zapewnienia różnorodności programowej.”;

55) w art. 44:

a) w ust. 3:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wykazaæ posiadanie przez wnioskodawcê uprawnieñ do u¿ywania urz¹dzeñ radiowych i eksploatacji sieci telekomunikacyjnych niezbêdnych do rozprowadzania programu, je¿eli s¹ wymagane na podstawie odrêbnych przepisów,”

- dodaje siê pkt 6 w brzmieniu:

„6) wykazaæ stosowanie wzorców umownych pozwalaj¹cych na kontrolê obowi¹zku ponoszenia op³at, o których mowa w rozdziale 7 ustawy, zgodnie z art. 51 ust. 8.”

b) w ust. 5 skreœla siê wyrazy „sieci kablowej”;

56) w art. 45:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyraz „nadawczych” zastêpuje siê wyrazem „radiowych”,

b) w ust. 1 w pkt 2 dodaje siê lit. a) i b) w brzmieniu:

„a) zawiera treœci w sposób ra¿ący: pobudzaj¹ce do nienawiœci ze wzglêdu na rasê, p³eç, narodowoœç lub religiê lub naruszaj¹ce postanowienia art. 18 ust. 4 i 5,

b) w okresie co najmniej 12 miesi¹cy co najmniej dwukrotnie naruszy³ postanowienia, o których mowa w lit. a),”

c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rozprowadzany program:

a) zawiera treœci w sposób ra¿¹cy pobudzaj¹ce do nienawioœci ze wzglêdu na rasê, p³eç, narodowoœç lub religiê lub naruszaj¹ce postanowienia art. 18 ust. 4 i 5,

b) w okresie co najmniej 12 miesi¹cy co najmniej dwukrotnie naruszy³ postanowienia, o których mowa w lit. a),”

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wpis o rejestracji podlega wykreœleniu z urzêdu w przypadku utraty przez operatora uprawnieñ do u¿ywania urz¹dzeñ radiowych lub sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do rozprowadzania programów.”;

57) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Krajowa Rada okreœli, w drodze rozporz¹dzenia, szczegó³owe warunki i tryb prowadzenia rejestracji rozprowadzania programów oraz wzór rejestru, zapewniaj¹c nale¿yt¹ sprawnoœç postêpowania rejestrowego, rzetelnoœç danych rejestrowych oraz warunki realizacji zasady jawnoœci rejestru.”;

58) skreœla siê art. 47;

59) rozdzia³ 7 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 7

Opłaty abonamentowe

- Art. 48. 1. Za używanie odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe, z zastrzeżeniem art. 48a ust. 1-3. Do opłat abonamentowych stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z zastrzeżeniem, że określone w tych przepisach uprawnienia organu podatkowego przysługują jednostkom pobierającym opłaty abonamentowe, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.
2. Domniemywa się, że osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, która jest posiadaczem odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego w stanie umożliwiający natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika.
 3. Przepis ust. 2 stosuje się również do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w lokalach nie wchodzących w skład gospodarstwa domowego.
 4. Domniemywa się, że w każdym gospodarstwie domowym używa się jednego odbiornika radiofonicznego i jednego odbiornika telewizyjnego, chyba że osoba fizyczna zamieszkuje w tym gospodarstwie z osoby na piśmie kierownikowi jednostki właściwej miejscowo do poboru opłat abonamentowych jedno z oświadczeń, że:
 - 1) w gospodarstwie domowym i w pojeździe, o których mowa w ust. 9, nie posiada ani odbiornika radiofonicznego, ani telewizyjnego znajdujących się w stanie umożliwiający odbiór programu,
 - 2) w gospodarstwie domowym i w pojeździe, o których mowa w ust. 9, nie posiada odbiornika telewizyjnego znajdującego się w stanie umożliwiający odbiór programu.
 5. Krajowa Rada określa corocznie do dnia 30 października, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat abonamentowych na następny rok kalendarzowy, uwzględniając prognozowany wskaźnik średniorocznego wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych przyjęty w rządowym projekcie ustawy budżetowej na rok następny oraz wyrównanie skutków rzeczywistego, średniorocznego wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w porównaniu do analogicznego wskaźnika przyjętego przez Krajową Radę w roku poprzednim, z tym że wysokość tych opłat nie może przekraczać miesięcznie:
 - 1) za używanie odbiornika radiofonicznego - 0,33% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy w gospodarce narodowej w pierwszym kwartale poprzedniego roku kalendarzowego, opublikowanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,

- 2) za użycowanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego - 1% wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.
Określajc wysokość opłaty abonamentowej Krajowa Rada może ustalać zniżki za wnoszenie opłaty abonamentowej z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc.
6. Obowiązek ponoszenia opłaty abonamentowej powstaje z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej weszła w posiadanie odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego w stanie umożliwiający natychmiastowy odbiór programu i nie złożona oświadczenia, o którym mowa w ust. 12.
7. Opłata abonamentowa wnosząca się z góry, do 20 dnia miesiąca, za który opłata jest należna. Opłata może być wnoszona z góry za wskazane miesiące.
8. Opłata abonamentowa jest należna bez wezwania.
9. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych używanych przez osoby fizyczne w jednym gospodarstwie domowym lub w pojazdach będących ich własnością, uiszcza się opłatę za używanie jednego odbiornika radiofonicznego i odbiornika telewizyjnego, albo za używanie jednego odbiornika radiofonicznego.
10. Odpowiedzialność osób fizycznych pozostających w jednym gospodarstwie domowym, za zobowiązania z tytułu opłat abonamentowych za odbiorniki radiofoniczne lub telewizyjne używane przez te osoby w danym gospodarstwie domowym lub w pojeździe będących ich własnością, jest solidarna.
11. Złożenie jednego z oświadczeń wymienionych w ust. 4 uprawnia do kontroli prawdziwości tego oświadczenia i wykonywania obowiązku uiszczenia opłat abonamentowych przez kontrolera posiadającego upoważnienie kierownika jednostki pobierającej opłaty abonamentowe.
12. Jeżeli obowiązek ponoszenia opłaty abonamentowej powstanie po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, należy w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku poinformować na piśmie kierownika jednostki pobierającej opłaty abonamentowe o zmianie stanu faktycznego objętego oświadczeniem.
13. Podmioty wskazane w ust. 2 i 3 ponoszą opłaty abonamentowe za każdy odbiornik radiofoniczny i odbiornik telewizyjny, w tym również za odbiorniki używane w pojazdach będących w ich posiadaniu.
14. Odbiorniki radiofoniczne i odbiorniki telewizyjne podmiotów, o których mowa w ust. 13, podlegają zarejestrowaniu dla celów pobierania opłat abonamentowych w terminie 7 dni od powstania obowiązku ponoszenia opłat abonamentowych.
15. Minister właściwy do spraw szczególności, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory dokumentów służących do wnoszenia opłat abonamentowych oraz wzory oświadczeń, o których mowa w ust. 4,
 - 2) szczegółowy sposób i tryb wnoszenia opłat abonamentowych,
 - w sposób zapewniający sprawność poboru opłat abonamentowych, z uwzględnieniem uzasadnionych interesów płatników abonamentu.
16. Upoważnionym kontrolerom przeprowadzającym kontrolę, o której mowa w ust. 11, po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia wydanego przez kierownika właściwej jednostki pobierającej opłaty abonamentowe, przysuguje prawo do:
- 1) wstępu na teren nieruchomości i pomieszczeń, w których przeprowadzana jest kontrola, o której mowa w ust. 11,
 - 2) przeprowadzenia w ramach kontroli, o której mowa w ust. 11, przeglądu odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych, w celu stwierdzenia ich zdolności do natychmiastowego odbioru programu.
17. Minister właściwy do spraw ścisłości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 11 i szczegółowe uprawnienia kontrolerów, a także wzory upoważnień do kontroli oraz protokołów kontroli, mając na uwadze w szczególności rzetelność składowanych oświadczeń oraz prawdziwość danych zawartych w oświadczeniu.
- Art. 48a. 1. Zwolnione od obowiązku ponoszenia opłat abonamentowych są:
- 1) osoby niepełnosprawne zaliczone do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności lub posiadające orzeczenie równoważne,
 - 2) osoby, które ukończyły 75 lat,
 - 3) osoby, które otrzymują zasiłek stały z pomocy społecznej.
2. Nie podlegają opłatom abonamentowym odbiorniki radiofoniczne lub telewizyjne przeznaczone przez przedsiębiorcę wyłącznie do sprzedaży lub przekazania do użytkowania na podstawie umów, jeżeli czynności te należą do przedmiotu działalności gospodarczej danego przedsiębiorcy.
3. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez publiczne zakłady opieki zdrowotnej, sanatoria, żłobki, publiczne jednostki organizacyjne systemu oświaty, państwowe szkoły wyższe, placówki opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze, ośrodki wsparcia, zakłady aktywności zawodowej, ośrodki szkoleniowo-rehabilitacyjne, warsztaty terapii zajęciowej, ośrodki interwencji kryzysowej i domy pomocy społecznej w tym samym budynku, zespoły budynków lub w samochodach będących w użytkowaniu tych instytucji uiszcza się tylko jedną opłatę abonamentową.
4. Przepisy ust. 1-4 nie naruszają uprawnień w zakresie zwolnień od opłat abonamentowych wynikających z odrębnych ustaw.

5. Uprawnienie do zwolnienia od op³at abonamentowych przewidziane w ust. 1-4 przys³uguje od pierwszego dnia miesi¹ca następnego po miesi¹cu, w którym zg³oszono na pi¹emie prawo do odpowiedniego zwolnienia kierownikowi jednostki pobieraj¹cej op³aty abonamentowe.
 6. Krajowa Rada okre¹eli, w drodze rozporz¹dzenia, szczegó³owe warunki i tryb dokumentowania uprawnie¹ do zwolnie¹ od op³at abonamentowych, z uwzgl¹dnieniem podstawy zwolnienia i rodzaju dokumentów wymaganych dla jej potwierdzenia.
 7. Przewodnicz¹cy Krajowej Rady mo¹ze umorzyæ lub roz³o¹zyæ na raty zaleg³o¹eci w p³atno¹ci op³at abonamentowych oraz odsetek za zw³ok¹e, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Do odwo³añ stosuje si¹e przepisy rozdzia³u 10 kodeksu postępowania administracyjnego.
- Art. 49. 1. W razie stwierdzenia przez upowa¹zionego kontrolera, ¹e osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadaj¹ca osobowo¹ci prawnej, posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umo¹liwiaj¹cym natychmiastowy odbiór programu wbrew o¹ewiadczeniu, o którym mowa w art. 48 ust. 4, lub odbiornik niezarejestrowany wbrew obowi¹zkowi okre¹elonemu w art. 48 ust. 14, kierownik jednostki przeprowadzaj¹cej kontrol¹e, o której mowa w art. 51 ust. 1, wydaje decyzj¹e, w której ustala obowi¹zek uiszczenia op³aty w wysoko¹ci stanowi¹cej trzydziestokrotno¹æ odpowiedniej miesi¹cznej op³aty abonamentowej obowi¹zuj¹cej w dniu stwierdzenia tych okoliczno¹ci. W odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 48 ust. 14, decyzja nakazuje tak¹e rejestracj¹e odbiornika.
2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje si¹e przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, przy czym do odwo³añ w II instancji od decyzji kierownika jednostki przeprowadzaj¹cej kontrol¹e organem w³ac¹ciwym jest minister w³ac¹ciwy do spraw ³icznosci.
 3. Uiszczenie op³aty, o której mowa w ust. 1, nie zwalnia od obowi¹zku wnoszenia nale¹nych op³at abonamentowych za okres od dnia wymagalno¹ci op³aty, o której mowa w ust. 1.
 4. Za opó¹ynienie w uiszczeniu op³at abonamentowych oraz op³at, o których mowa w ust. 1 pobiera si¹e odsetki za ka¹dy dzie¹n zw³oki. Odsetki naliczane s¹ przez w³ac¹ciwe jednostki pobieraj¹ce op³aty abonamentowe.
- Art. 49a. 1. Pobieranie op³at abonamentowych i op³at okre¹elonych w art. 49 ust. 1, przyjmowanie i ewidencja o¹ewiadcze¹n oraz informacji, o których mowa w art. 48 ust. 14, prowadzenie rejestracji odbiorników nale¹cych do podmiotów okre¹elonych w art. 48 ust. 14, prowadzenie ewidencji podmiotów oraz sprawozdawczo¹æ w zakresie tych czynno¹ci, nale¹zy do jednostek nadzorowanych przez ministra w³ac¹ciwego do spraw ³icznosci.

2. Minister właściwy do spraw publiczności, określi w drodze rozporządzenia,
 - 1) jednostkę lub jednostki organizacyjne zobowiązane do wykonywania czynności wymienionych w ust. 1 oraz jednostkę lub jednostki odwrotnie od decyzji wydawanych przy wykonywaniu tych czynności,
 - 2) sposób prowadzenia ewidencji pracowników abonamentu, uwzględniając podmioty korzystające z ustawowych zwolnień od opłat abonamentowych,
 - 3) szczegółowe warunki i tryb przyjmowania oświadczeń i informacji, o których mowa w art. 48,
 - 4) warunki i tryb rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, o których mowa w art. 48 ust. 14,
 - uwzględniając organizację jednostek, o których mowa w ust. 1, oraz uzasadnione interesy pracowników abonamentu, w sposób zapewniający sprawne pobieranie opłat abonamentowych.
 3. Jednostki, o których mowa w ust. 2 pkt 1, pobierają opłaty abonamentowe i odsetki za zwłokę w uiszczaniu tych opłat oraz w całości przekazują je każdego pierwszego dnia tygodnia za tydzień poprzedzający, na wyodrębniony rachunek bankowy Krajowej Rady. W terminie 7 dni od zakończenia miesiąca, jednostki te przekazują Krajowej Radzie rozliczenie liczby pobranych opłat za poszczególne okresy i pobranych z tego tytułu wpływów w tym miesiącu. W terminie do dnia 31 lipca i do dnia 31 stycznia przekazuje się Krajowej Radzie sprawozdanie z wykonania czynności wymienionych w ust. 1 w danym półroczu, uwzględniając w tych sprawozdaniach w szczególności informacje o liczbie gospodarstw domowych objętych obowiązkiem uiszczania opłat abonamentowych, liczbie oświadczeń, o których mowa w art. 48 ust. 4 i 14, liczbie podmiotów zobowiązanych do rejestracji odbiorników zgodnie z art. 48 ust. 14, liczbie zarejestrowanych odbiorników i wniesionych opłatach oraz o liczbie osób zwolnionych od opłat abonamentowych.
 4. Krajowa Rada przekazuje właściwym jednostkom, w terminie 30 dni od dnia otrzymania od nich zestawienia pobranych i przekazanych należności, o których mowa w ust. 3, za dany miesiąc kalendarzowy, umowne wynagrodzenie za czynności wymienione w art. 49a ust. 1 i inne czynności związane z poborem opłat abonamentowych i odsetek za zwłokę w uiszczaniu tych opłat, w wysokości nie większej niż 4% tych opłat.
- Art. 50. 1. Wpływy z opłat, o których mowa w art. 48 ust. 1, pomniejszone o wynagrodzenie przewidziane w art. 49a ust. 4, są w całości przeznaczone na działalność jednostek publicznej radiofonii i telewizji.
2. Krajowa Rada ustala corocznie, nie później niż do dnia 30 listopada sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym.

3. Przewodniczcy Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - przekazuje niezwłocznie jednostkom publicznej radiofonii i telewizji należne im udziały we wpływach.

- Art. 51. 1. Kontrolę wykonywania obowiązków uiszczania opłat abonamentowych sprawuje minister właściwy do spraw łączności.
2. Kontrola przeprowadzana jest w szczególności na zasadach określonych w art. 48 ust. 16.
 3. Minister właściwy do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) nadzorowane przez niego jednostki organizacyjne, których upoważnieni pracownicy mogą przeprowadzać kontrolę określoną w ust. 1, a kierownicy - wydawać decyzje, o których mowa w art. 49 ust. 1 oraz ich właściwość miejscową,
 - 2) wzór upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych oraz warunki i tryb wydawania upoważnień,
 - 3) szczegółowy tryb postępowania w toku wykonywania czynności kontrolnych,
 - kierując się potrzebą zapewnienia skuteczności kontroli wykonywania obowiązków uiszczania opłat abonamentowych.
 4. Wpływy z opłat, o których mowa w art. 49 ust. 1, oraz odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu, stanowi przychód jednostek organizacyjnych wykonujących kontrolę obowiązków wnoszenia opłat abonamentowych.
 5. Termin uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 49 ust. 1, oraz wykonania decyzji nakazującej rejestrację odbiornika, wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W razie niewykonania decyzji w tym terminie, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Niedotrzymanie terminu płatności powoduje naliczanie odsetek za każdy dzień zwłoki.
 6. Organy prowadzące na mocy odrębnych ustaw ewidencje ludności oraz rejestry przedsiębiorców, stowarzyszeń, organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i innych jednostek organizacyjnych, nieodpłatnie postawi do dyspozycji właściwych miejscowo jednostek pobierających opłaty abonamentowe zgodnie z art. 49a ust. 2 pkt 1 lub ust. 4, dane zawarte w tych ewidencjach i rejestrach. Jednostki pobierające opłaty abonamentowe mogą wykorzystywać te dane, w tym dane osobowe, wyłącznie w celu pobierania opłat abonamentowych oraz wykonywania kontroli obowiązków uiszczania opłat abonamentowych.
 7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb udostępniania danych, o których mowa w ust. 6, w sposób zapewniający uzyskanie przez jednostki pobierające opłaty abonamentowe informacji niezbędnych do skutecznego poboru tych opłat i kontroli wykonywania obowiązków ich uiszczania.
 8. Do umowy na dostarczanie usług telewizji kablowej operator sieci kablowej lub operator rozpowszechniający lub prowadzący

program drog¹ satelitarn¹ zobowi¹zany jest do³czyæ aktualny dokument potwierdzaj¹cy fakt wnoszenia op³aty, o której mowa w art. 48 ust. 1.”;

60) w art. 52:

a) w ust. 1 po wyrazie „telewizyjny” dodaje się wyrazy „albo sygnał multipleksu”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Kto nie zgłasza systemu warunkowego dostępu lub elektronicznego przewoźnika programowego albo wbrew zakazowi stosuje system warunkowego dostępu, podlega grzywnie.

4. Kto nie dopełnia obowiązku określonego w art. 51 ust. 8 podlega grzywnie.”;

61) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 52 ust. 3 i 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”;

62) w art. 53 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z art. 15 ust. 1-2 i ust. 4, art. 15a ust. 1, art. 16 ust. 1-3, art. 16a ust. 1-3 oraz ust. 5 i 6, art. 16b, art. 16c, art. 17 ust. 1-7, art. 18 ust. 1-5a i ust. 7, art. 20 ust. 1, art. 20b ust. 1 i 6 lub z przepisów wydanych na podstawie art. 15 ust. 7, art. 15a ust. 4-5a, , art. 16 ust. 4, art. 16a ust. 4, art. 17 ust. 8 i art. 18 ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 100% wszystkich opłat koncesyjnych poniesionych przez nadawcę od dnia wydania koncesji do dnia wydania decyzji nakładającej na nadawcę karę, a w przypadku gdy nadawca jest zwolniony z opłaty koncesyjnej, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu rocznego związanego z wykonywaniem koncesji, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, także w decyzji wydanej na podstawie art. 10 ust. 4.”;

63) w art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli osoba kierująca działalnością nadawcy nie wykonuje decyzji wydanych na podstawie art. 10 ust. 4, Przewodniczący Krajowej Rady - na podstawie uchwały Krajowej Rady - może wydać decyzję nakładającą na nią karę pieniężną, w wysokości nieprzekraczającej jej sześciomiesięcznego wynagrodzenia.”.